

ทอดกฐินประจำปี ๒๕๕๐ ณ. สำนักสงฆ์ถ้ำแสงวิเศษ
ต. หนองพิกุล อ. ตากฟ้า จ.นครสวรรค์
วันอาทิตย์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ ๒๕๕๐

พระราชนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖

"พุทธศาสนาเป็นของไทย เรามาชวนกันนับถือพระพุทธศาสนาเถิด...ผู้ที่แปลงศาสนา คนดูถูกยิ่งกว่าผู้ที่แปลงชาติ"

"อันผู้ใดใฝ่ธรรมเป็นเนืองนิจ
และรู้จักข่มจิตไม่ย่อหย่อน
ปฏิบัติพร้อมพรั่งดั่งครูสอน
คงไม่ต้องอนาทรและร้อนใจ

ปราชญ์สรรเสริญว่าธรรมนั้นล้ำเลิศ
สุดประเสริฐกว่าทรัพย์ทั้งน้อยใหญ่
ธรรมคุ้มผู้ประพฤติธรรมไซร้
คงต้องได้ผลงามตามตำรา"

พระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ที่ได้อัญเชิญมานี้ เพื่อแสดงถึงความสำคัญของธรรมะซึ่งมีคุณค่ายิ่งกว่าทรัพย์ทั้งมวล ถ้าผู้ใดนำไปปฏิบัติ และได้ประพฤติตามคำสอนของครูด้วยก็ย่อมจะประสบแต่ความสุขความเจริญโดยส่วนเดียว

จะเพิ่มความขลังและศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น จะเกิดพลังจิตและมีความมั่นคงในชีวิต พึงทราบด้วยว่าการเจริญภาวนาทุกครั้งต้องอยู่ในสถานที่อันสมควร ขอให้ทำจิตตั้งมั่นในบทสวดมนต์ จะมีเทพยดาอารักษ์ทั้งหลายร่วมอนุโมทนา สาธุการ ขออย่าได้ทำเล่น จะเกิดโทษแก่ตนเอง

การกุศลเร่งสร้าง อย่ารู้โรยเลย
เหมือนเก็บทรัพย์ให้ตู ช่วงใช้
กุศละกรรมชู เปิดสุข สวัสดิ์นา
กอบกิจกุศลไซร้ สุขซ้อนเสริมนา
รวมสารประเสริฐไว้ อนุศาสน์
สอนจิตประชาราษฎร์ ผ่องแผ้ว
ให้กอบกิจที่ปราศ จากโทษ
ปวงกิจที่ผิดแล้ว ละเว้นเป็นดี

พระราชนิพนธ์ ร.๖

คำปรารภ

"สืบสานหนทางสู่สวรรค์ สู่นิพพาน"

อีกวาระหนึ่งซึ่งมีผู้ใจบุญ ใจกุศลได้มารวมตัวกันมีจิตศรัทธาสร้างบุญบารมีต่ออายุพุทธศาสนาให้ดำรงมั่นคงถาวรตลอดไป จึงได้จัดสร้างพระประธานองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปางพุทธชินราช (หรือสมเด็จองค์ปฐม) หน้าตักว้าง 49 นิ้วพร้อมร่วมสร้างพระโมคลาพระสารีบุตร พร้อมเครื่องบูชาครบชุดไปประดิษฐานไว้ที่สำนักสงฆ์ถ้ำแสงวิเศษ ต.หนองพิกุล อ.ตากฟ้า จ.นครสวรรค์ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2550 ไว้ที่ตึกปฏิบัติธรรมเจริญภาวนา ตึกพิพิธภัณฑ์ภูหินข้าวและร่วมจัดทอดกฐินสามัคคีพร้อมกันทุกสายรายได้จะร่วมกันจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ภูหินข้าวให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ บุญกุศลที่ได้ร่วมกันสร้างครั้งนี้ด้วยความตั้งใจหลาย ๆ ฝ่ายร่วมกันจัดสร้างถึงจะเหนื่อยหน่อยก็ต้องทน ทำบุญสร้างกุศลให้สำฤทธิ์ผลถึงจุดหมาย กำลังใจ กำลังกาย กำลังเงิน บวกกับความตั้งใจจึงมีวันนี้ขึ้นมาได้จงภูมิใจในชีวิตและครอบครัว เพราะเราได้สร้างสิ่งที่เราปรารถนาครบสมบูรณ์ทุกประการ คิดแล้วให้เกิดปีติภูมิใจคำว่า "ไม่มี" ขอให้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายสำหรับเรา ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป คำว่า "ไม่มี" อย่าได้บังเกิดกับผู้ร่วมบุญสร้างกุศลอีกต่อไปจะถามถึงสิ่งใดที่ปรารถนาก็ขอให้สมหวังดังที่ปรารถนาทุกประการ ขอให้อนิสงฆ์บุญที่ได้สร้างจงช่วยเหลืออุดหนุนค้ำจุลตลอดไป ชีวิตปัจจุบันและทุกภพทุกชาติ การพิมพ์หนังสือธรรมทานครั้งนี้มีสิ่งดี ๆ หลาย ๆ อย่างลงพิมพ์ เช่น ประวัติของสำนักสงฆ์ ถ้ำแสงวิเศษ จากพระอาจารย์ไพรัชอาจารโร และสอดแทรกธรรมะอย่างประทับใจ มีบทสวดมนต์ อานิสงส์บุญถวายสังฆทาน กฐิน และสร้างพระประธาน พอเป็นสังเขป เพื่อให้น่าอ่านแบบไม่เบื่อหน่าย กะทัดรัดไม่ลงพระคาถาเหมือนเล่มอื่น ๆ สวดมนต์กับเอาบทสำคัญ เพื่อให้ท่องแบบพอดี

พยายามกันหน่อยเวลามีน้อยเร่งสร้างบุญสร้างกุศล สวดมนต์ภาวนามีศีลเป็นสะพานมีทานเป็นเสบียง หมดลมหายใจเวลาใดจะได้พ้นทุกข์ สร้างสมบุญด้วยตัวเองดีกว่า ดีกว่าต้องรอให้ญาติเขาอุทิศให้ถึงเวลานั้น ถ้าเรามีพร้อมเราคงสุขใจที่เราไม่ประมาทหรือเดินทางผิดเวลามีเท่ากัน อย่ามาอ้างว่าไม่มีเวลานั่งสมาธิปฏิบัติธรรม

นั่ง นอน ยืน เดิน กำหนดลมหายใจได้หมดไม่เลือกสถานที่ มีแต่คนที่ตายไปแล้วเท่านั้นจึงไม่มีเวลา วันหนึ่ง ๆ เราหายใจเข้าออกหลายพันครั้งมีบ้างไหมหายใจเข้าออกพุทธโธสัก 5 ครั้ง ก็ถือว่าดีแล้ว หายใจเข้าออกภาวนาพุทธโธชั่วขณะจิตรหนึ่ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านยังสรรเสริญเลย ด้วยรักและเป็นห่วงเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกไม่ได้หวังจะอวดรู้อะไรเลย เพียงอยากเห็นเพื่อน ๆ ที่มีสภาพเกิด แก่ เจ็บ ตายเหมือนกัน อยู่ในสถานแห่งความทุกข์ไม่รู้จบให้เร่งปฏิบัติธรรมอย่าปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปวัน ๆ อย่างน่าเสียดาย

อารัมภบทครั้งนี้มากเกินไปจนน่ารำคาญ แต่ก็สร้างสวรรค์สร้างนิพพานให้กับชีวิตนับแต่วันนี้ต่อไปเราจะตั้งใจมีสติเริ่มต้นสวดมนต์ภาวนา สร้างออมสินให้กับชีวิตทุกวัน ทุกเวลาที่ทำได้เพื่อไม่ประมาทออมสินของเราทุกคนก็จะเต็มไปด้วยบุญกุศลที่ปฏิบัติมีแต่ได้กับได้แล้วจะรออะไรอยู่

ด้วยรักและปรารถนาดี

บุญลือ อ่วมน้อย

โทรศัพท์มาขอรับหนังสือธรรมทานได้

โทร. 089-1074693

สำนักสงฆ์ ถ้ำแสงวิเศษ

ต.หนองพิกุล อ.ตากฟ้า จ.นครสวรรค์

อาตมาภาพ พระไพรัช อาจาโร พรรษาที่ 24 พรรษา อายุ 54 ปี มาอยู่ที่ถ้ำแสงวิเศษ เมื่อปี พ.ศ. 2530 ในตอนนั้นสถานที่นี้เป็นถ้ำร้าง ไม่มีพระภิกษุจำพรรษาอยู่ แต่ก่อนนั้นมีพระมาจำพรรษาอยู่หลายรุ่น แต่ไม่สามารถที่จะอยู่ได้ อาจจะเป็นเพราะความยากลำบากในหลายเรื่อง เช่น การบิณฑบาตทำได้ยาก ไม่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้ ๆ เรื่องกุฎิที่พักอาศัยไม่มี น้ำ-ไฟฟ้าก็ไม่มี ได้อาศัยถ้ำเป็นที่จำวัตร เวลากลางคืนก็มีแต่แสงดาวแสงเดือน และแสงสว่างจากดวงเทียนเท่านั้น มีเสียงนก ไก่ป่ามาร้องอยู่ทุกวันก็เพลินดี ในพรรษาแรก ณ. ที่ถ้ำแสงวิเศษนี้ลำบากมาก เป็นการวัดใจจะอยู่หรือจะสึก แต่ก็สอบผ่านมาได้จนถึงเวลานี้ ตอนนั้นก็อาศัยนึกถึงความตาย หายใจเข้าไม่หายใจออกก็ตาย หายใจออกไม่หายใจเข้าก็ตายอีก (แค่นี้ก็เกือบตกแล้ว) มีโยมมาถามว่า เขามองมาที่ภูเขาลูกนี้เป็นอาทิตย์มีงานอะไร ถึงได้เปิดไฟบนเขา อาตมาบอกว่าไม่ได้เปิดเพราะไฟฟ้ายังไม่มีเลย โยมมองผิดหรือเปล่า เขาว่าไม่ผิดเพราะมองดูอยู่หลายคน ก็แปลกดี มาเข้าเรื่องที่คุณโยมอยากรู้ถึงความเป็นมาของสถานที่นี้ อาตมาภาพขออ้างคำพูดของครูบาอาจารย์ ท่านได้กล่าวไว้ และคำพูดของคนท้องถิ่นได้พูดไว้อาจจะเป็นเรื่องจริงหรือไม่จริง ก็พิจารณาเอาเอง

ความเป็นมาของชื่อถ้ำแสงวิเศษ แต่ก่อนสาถานที่นี้เป็นป่าทึบ มีเสือ ช้าง หมีและอะไรอีกมาก (ตอนนี้ไม่มีเหลือแล้ว ถ้ายังมีอยู่อาตมาก็ไม่อยู่แล้ว) เมื่อคนเริ่มเข้าถางป่าและได้อยู่อาศัยในช่วงกลางคืนวันดีคืนดีเกิดปรากฏการณ์ประหลาด มีดวงสว่าง

กลมใส ลอยอยู่บนภูเขาลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า บางครั้งลอยหายไปบนภูเขา (ไม่ใช่ UFO นะ) เป็นดวงพระธาตุเสด็จมา **(เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เวลา 16.17 น. มีพระบรมสารีริกธาตุเสด็จมาและสามารถถ่ายรูปไว้ได้โดยบังเอิญ มีลักษณะเป็นดวงไฟสว่างมาก เสด็จเวียนไปมา แล้วไปที่องค์พระพุทธรูปยืนปางประธานพร)** บางคราวมีแสงไฟสว่างมากบนภูเขา และมีเสียงคนพูดคุยกัน มีโยมขึ้นไปหาของป่าพบบ้านเรือนมีคนอยู่อาศัย เรียกให้กินน้ำ มีสระน้ำบนภูเขาด้วย แต่วันหลังขึ้นไปอีกกลับไม่พบอะไรเลย ชาวบ้านเลยเรียกว่า ถ้ำแสงวิเศษ ทีนี้มาดูเรื่องเล่าที่ครูบาอาจารย์เล่าให้ฟังบ้าง ท่านกล่าวไว้ว่า ในอดีตกาลนานแสนนานนานมาก ๆ ในสมัยที่ยังไม่มีพระโพธิสัตว์ลงมาประสูติ เพื่อการตรัสรู้และสอนให้ผู้อื่นรู้ตาม ในสมัยนั้นผู้คนมีความเจริญ มีกษัตริย์ปกครอง มีอายุยืนยาวมาก แต่ตอนหลังทรงเห็นการเปลี่ยนแปลง เช่น เส้นผมที่เงางามกลับเปลี่ยนเป็นสีขาว เห็นการเกิด การตาย จึงพิจารณาถึงความไม่เที่ยง ทรงพิจารณาจนทรงตรัสรู้เป็นพระปัจเจกพระพุทธเจ้า หมายความว่าทรงตรัสรู้เฉพาะพระองค์เอง แต่ไม่ทรงสั่งสอนใครให้รู้ตาม ทรงพักอยู่บนเขา มีผู้ตรัสรู้อีกเป็นจำนวนมาก นับหมื่น ๆ องค์ ต่างตรัสรู้ด้วยพระองค์เองทั้งนั้น พระปัจเจกพระพุทธเจ้า มักอยู่รวมกันเป็นบางสถานที่ ๆ มีจำนวนมาก เหล่าเทพบุตร เทพธิดา ต่างก็ปรารถนาในบุญ กุศล ได้ถวายอาหารทิพย์ โปรยข้าวทิพย์ลงมาจากวิมานลงสู่บาตรของพระปัจเจกพระพุทธเจ้า บนภูเขาจึงเต็มไปด้วยอาหารทิพย์ อาหารทิพย์นี้ ถ้าใครกินเข้าไปถึงตายได้ในทันที เพราะไม่สามารถย่อยได้ มีแต่พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพระพุทธเจ้าเท่านั้นที่ทรงเสวยได้

เวลาก็ผ่านไป ผ่านไป ไม่รู้ว่านานเท่าไหร่ ก็ถึงกาลเวลาที่พระโพธิสัตว์ จะเสด็จลงมาเพื่อการตรัสรู้ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และทรงโปรดสัตว์ทั้งหลายให้รู้ตาม **(เมื่อพระปัจเจกพระพุทธเจ้า ทรงรู้ว่าพระโพธิสัตว์จะลงมาประสูติเพื่อการตรัสรู้ พระปัจเจกพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ทรงดับขันธ์เข้าสู่พระนิพพานทันที)** เป็นเช่นนี้ตลอดมาจนถึงในสมัยพระพุทธเจ้าพระสมณโคดม พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรานี้ ท่านก็เคยเสด็จมาที่เขาลูกนี้ด้วยนะ เอวังก็มีด้วยประการ...........เดี๋ยว ๆ อย่าพึ่งจบ แล้ว **หินข้าวบนเขาถ้ำแสงวิเศษ ที่มีมากมายนี้ใช่ข้าวที่ถวาย พระปัจเจกพระพุทธเจ้าหรือเปล่า** ถามยาวดีแต่ขอตอบสั้น ๆ ก็น่าจะใช่นะ **แล้วเรื่องอายุของหินข้าว** ต้องเรียกข้าวทิพย์เพราะ เป็นข้าวของมหาเทพ (เทพผู้ใหญ่) และเทพบุตร เทพธิดา ก็ประมาณว่า 2,000 ล้านปี จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็พิจารณาเอาเอง ท่านบอกมาอาตมาก็บอกไป **แล้วข้าวทิพย์นี้มีความพิเศษอย่างไร** ถ้าอยากจะรู้ก็นั่งสมาธิแล้วดูเอาสิ ถ้าไม่รู้ก็ไปถามคนรู้เดี๋ยวก็จะรู้เอง.... ถ้าเรียกว่าปู่ข้าวทิพย์ก็จะดี เพราะเป็นข้าวของหลวงปู่ ง่ายดี สิ่งของที่ทูลถวายพระพุทธเจ้าพระปัจเจกพระพุทธเจ้า เป็นของสำคัญเป็นสิ่งที่หาได้ยาก มีพระพุทธคุณอยู่ในตัว ต้องใช้คำว่าอยู่ในปู่ข้าวทิพย์เห็นจะดี ด้านเมตตามหานิยมเป็นที่หนึ่ง และอีกหลาย ๆ ด้าน จะค้าขาย จะอะไร ๆ ก็ดีทั้งนั้น (เน้นทางด้านที่ดีเท่านั้นนะในทางที่ไม่ดีไม่ได้ผล แถมอาจถูกลงโทษเพราะใช้ผิดทาง)

มีโยมขึ้นไปบนภูเขา ขาลงมีปู่ข้าวทิพย์ติดไม้ติดมือไปด้วย โชคดี ๆ เอาไปได้ไม่นานรีบเอาปู่ข้าวทิพย์กลับมาคืน ก็ของเขามีเจ้าของนี่ ถ้าอยากได้ต้องนั่งสมาธิขอเอา ถ้าหลวงปู่ให้ก็ต้องถาม รปภ.ดูก่อน (อาตมาภาพเป็นหัวหน้า รปภ. ลูกน้องรปภ.ก็คือ

อาตมาเอง อย่างนี้รับเงินสองต่อ) เพราะประเภทพูดเองเออเองมีเยอะ ไม่หวงแต่ไม่ให้ พูดง่ายดี สิ่งนี้มีเทวดารักษาอยู่ สิ่งนี้ต้องอนุรักษ์ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา ทำไมถึงมีกุฏิน้อยและห้องน้ำก็น้อยมาก ถ้าคุณโยมจะเป็นเจ้าภาพอาตมาขออนุโมทนาด้วย ตอนนี้ปัจจัยมีน้อย ต่างคนร่วมไม้ร่วมมือกัน ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะสำเร็จไปได้ด้วยดีทุกเรื่อง แล้วที่กำลังก่อสร้างใช้ทำประโยชน์อะไร ที่ช่างกำลังทำอยู่เป็นพิพิธภัณฑ์ภูหินข้าว มี 3 ชั้น

ชั้นที่ 1 เป็นห้องสมุดทางวิชาการ ความรู้แขนงต่าง ๆ หนังสือธรรมะแนวทางปฏิบัติความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์

ชั้นที่ 2 เป็นที่แสดงหินข้าวอายุเป็นล้าน ๆ ปี จากที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย พระพุทธรูปแกะสลักจากหินข้าว รูปถ่ายพระพุทธรูปที่ทูลถวายในพระราชวังสวนจิตรลดา

ชั้นที่ 3 สิ่งนี้สำคัญมา เป็นที่ตั้ง พระเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ แห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพระพุทธเจ้า พระอรหันต์เจ้าจำนวนนับหมื่นกว่าองค์ บุญนี้มีอานิสงมากควรค่าแห่งการจดจำ

แล้วพระพุทธรูปที่ทูลถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี มีความเป็นมาอย่างไร เออถ้าเล่าคงจะยาว จะขอตอบแบบสั้น ๆ คือว่าอาตมาภาพนิมิตว่า ได้สนทนากับทั้งสองพระองค์ หลายครั้ง ๆ เลยมาพิจารณาว่าเหตุอะไร จึงนิมิตอย่างนี้ จึงตัดสินใจว่าจะแกะพระพุทธรูปทูลถวาย ทั้งสองพระองค์ พระพุทธรูปองค์หน้าตักขนาด 15 นิ้วและสลักจากหินข้าว มีเหตุอัศจรรย์ คือพระพุทธรูปแกะสลักแล้วที่หน้าผากพระพุทธรูปมีลักษณะเหมือนดวงตาที่สาม

อาตมาภาพจึงเรียกว่าพระพุทธรูป 3 ตา หรือ จะเรียกว่า พระสามโลกก็คงจะได้ ทูลถวายครั้งแรกวันที่ 15 พ.ค. 2543 ครั้งที่ 2 ทูลถวายวันที่ 16 พ.ค. 2544 ครั้งที่ 3 ทูลถวายวันที่ 7 พ.ค. 2547 ครั้งที่ 4 ยังไม่ได้กำหนดวันนะ แล้วถ้าโยมอยากได้ไปบูชามีไหม ก็มีเหมือนกันนะ แต่เป็นพระองค์เล็กเช่น พระสมเด็จพระนางพญา พระรอด (คนก็รอดพระก็รอด...ถ้าเป็นคนดีนะ)

แล้วทำไมคนส่วนใหญ่จึงห้ามไม่ให้กิน.....เนื้อวัว บ้างก็บอกว่า เทวดาไม่ชอบ......บ้างก็บอกว่า วัวเป็นสัตว์ใหญ่......ไถ่นาปลูกข้าวให้คนกิน ข้อนี้ตอบง่ายนิดเดียว......ที่ว่าเทวดาไม่ชอบก็เพราะ.....เทวดาปรารถนาให้มนุษย์รู้จักบุญคุณ ของผู้มีพระคุณ จะชี้ให้เห็นในจุดใหญ่ ๆ .....เมื่อเราเกิดมาได้กินนมแม่ เพื่อให้มีชีวิตรอดอยู่ได้.......ต่อมาได้อาศัยน้ำนมวัวกิน.......เพื่อให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง.......เท่ากับว่าเรามีแม่สองคน.......แม่คนที่หนึ่งให้ชีวิตและเลี้ยงดู.......แม่คนที่สองคือแม่วัวให้พลະกำลัง........แล้วเราจะกินเนื้อแม่วัวอีกหรือ อย่างนี้ก็คงไม่กินอีกแล้ว แม่วัวมีพระคุณมาก สาธุ ๆ ๆ แล้วคนที่ฆ่าตัวตายจะได้รับผลกรรมอย่างไร อันนี้ตอบได้ง่ายมาก กรรมนี้เป็นกรรมหนัก ห้ามสวรรค์ – ห้ามรับส่วนบุญที่เขาอุทิศให้ ต้องไปแดนนรกสถานเดียว ทำไมต้องตกนรกในเมื่อเขาไม่ได้ทำร้ายใคร ทำร้ายสิ สิ่งที่ทำ ได้ฆ่าคนถึงสองคน คือว่าพ่อ – แม่ ให้เลือดเนื้อสังขารร่างกายวิญญาณธาตุมาปฏิสนธิก่อให้เกิดเป็นมนุษย์ขึ้นมา เมื่อเราฆ่าตัวตาย เท่ากับว่าได้ฆ่าส่วนที่เป็นชีวิตของพ่อและแม่ที่ให้มา จึงเป็นบาปอันหนักมาก ไม่ควรทำกรรมอันนี้ เวลาทำบุญทำอย่างไรให้มีกำลังมาก ๆ ....พระพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ว่า เมื่อเวลาทำบุญให้อธิษฐานว่า

ขอบุญกุศลที่ได้ทำในครั้งนี้.......จงส่งผลให้ข้าพเจ้าได้ รูปสมบัติ......มนุษย์สมบัติ........สวรรค์สมบัติ.......พระนิพพานสมบัติในอนาคตกาล และ ขอให้มีศีลเป็นเครื่องรักษา ขอให้มีปัญญาอาจรู้แจ้งธรรมโดยเร็ว คนที่รักษาศีล ๆ ย่อมรักษาผู้นั้น อย่างนี้ก็สมบูรณ์แล้ว ไม่ว่าจะเกิดชาติใดจะมีรูปร่างสวยงาม ไม่พิกลพิการมีความเป็นหนุ่มสาวตลอดกาล เป็นผู้มีทรัพย์มาก ไม่ยากจน เวลาตายก็ได้ขึ้นสวรรค์ทุกชาติไป เมื่อถึงเวลาวาสนาบารมีแก่กล้า ก็จะได้ถึงซึ่งพระนิพพานในอนาคตกาล ง่ายไหม ถ้าง่ายก็อธิษฐานสิ

ส่วนใหญ่มีภารกิจเยอะไม่มีเวลานั่งสมาธิ เวลานั่งก็ไม่สงบส่วนมากมักจะพูดว่าไม่มีเวลา

คำว่าไม่มีเวลาหมายความว่าคนที่ได้ตายไปแล้ว ไม่มีเวลาที่จะสร้างความดีหรือความชั่วต่อ เมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็ย่อมมีเวลา ที่จะสร้างสิ่งที่ดีให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและตัวเอง เวลานั่งสมาธิภาวนาว่า พุทโธ เวลาหายใจเข้าและออก เพียงหนึ่งนาทีก็ยังดีกว่าไม่ได้ทำ ถามว่าจะมีอานิสงบ้างไหม มีแน่ ยกตัวอย่าง เช่นเวลาเราเอาเงินใส่กระปุกใส่วันละหนึ่งบาทบ้างสองบาทบ้าง ใส่ทุกวันเมื่อถึงเวลา ถามว่าเงินจะมากขึ้นหรือน้อยลง ก็ต้องมากขึ้นแน่นอน สมาธิที่เรานั่งปฏิบัติวันละเล็กวันละน้อยทุก ๆ วัน เมื่อถึงเวลาที่จะต้องแตกดับไป สมาธิที่เราสะสมไว้ก็จะมารวมกันเป็นกองใหญ่ รักษาจิตของเราให้สงบมีพุทโธเป็นที่พึ่ง ในขณะที่ร่างกายแตกดับไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่าบุคคลใดกล่าวนามพระพุทโธ – พระธัมโม – พระสังโฆ ย่อมไม่ตกไปในทางที่ชั่ว มีแดนสวรรค์เป็นที่ไป คำว่าทำความดีมีมุมมองอย่างไร คนนั้นก็บอกว่าทำดี คนนี้ก็บอกว่าทำดี เหมือน

หน้าไหว้ หลังหลอก แล้วคำว่าทำดีหมายความว่าอย่างไร เข้าใจถามนะ อาตมาจะตอบแบบง่าย ๆ ครอบครัวหนึ่งสอนลูกให้เป็นโจร ลูกไปลักขโมยมา ก็บอกว่าทำดี อีกครอบครัวหนึ่งสอนลูกให้รักษาศีล มีเมตตา ช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อลูกปฏิบัติตามก็บอกว่าลูกทำดีแล้ว แล้วคำว่าทำดีหมายความว่าอย่างไร ความหมายของคำว่าทำดี คือต้องมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ต่อตัวเองและผู้อื่น และการที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และไม่เบียดเบียนตนเอง การทำผิดกฎหมายย่อมเบียดเบียนตนเองให้ติดคุกติดตาราง

ทำบุญอย่างไรจึงจะได้อานิสงมาก ๆ .... เวลาทำบุญต้องมีศรัทธา มีความตั้งใจ ทำแล้วมีอานิสงมาก ไม่เกี่ยวกับการทำมากหรือทำน้อย ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ความตั้งใจนะ มีเงิน 100 ล้านทำบุญ 1 ล้าน แต่ทำโดยไม่มีศรัทธา ไม่ตั้งใจที่จะทำ ต้องการเพียงชื่อเสียงแล้วจะได้บุญมากได้อย่างไร ได้นิดเดียวเพราะไม่ตั้งใจทำ เหล่าเทพ เทวาทั้งหลาย ไม่มองทรัพย์ที่ทำบุญ แต่ดูความตั้งใจของผู้นั้น

นักวิชาการบอกว่า พญานาคไม่มีจริง ถ้ามีก็ต้องเจอซากโครงกระดูก เหล่านักวิชา คงจะดูหนังการ์ตูนโดเรมอนมากไปหน่อย น่าจะศึกษาพระไตรปิฎกบ้างพญานาคท่านเป็นเทพมีฤทธิ์มาก สามารถแปลงกายเป็นมนุษย์ก็ได้

อย่างในพระไตรปิฎกกล่าวไว้ว่า พญานาคแปลงกายเป็นมนุษย์ มีศรัทธาในบวรพระพุทธศาสนา บวชเป็นพระแต่เวลากลางคืน นอนหลับร่างกลับคืนสภาพเดิมคือพญานาค พระภิกษุเห็นเข้าเลยไปกราบทูลพระพุทธเจ้า พระพุทธองค์จึงทรงห้ามไม่ให้พญานาคบวชพระ อย่างในตอนขานนาคจะถามว่า (แปล

แล้วว่า) เธอเป็นมนุษย์หรือเปล่า เมื่อพญานาคหมดอายุไข จึงไม่เหลือร่างให้เห็น หายไปเลย

ในสมัยที่พระพุทธเจ้าทรงเป็นพระโพธิสัตว์ทรงสร้างบารมี ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ เดินทางไปพบพระฤษีเพื่อฟังธรรม ได้เห็นพญานาคแปลงกายเป็นมนุษย์ พร้อมไปด้วยบริวารเป็นอันมาก ก็เลยตั้งความปรารถนาอยากเกิดเป็นพญานาค เมื่อหมดอายุไข ก็ได้ไปเกิดเป็นพญานาค แต่ตอนหลังทรงเบื่อหน่ายเลยปฏิบัติธรรมตั้งความปรารถนาให้ได้เกิดเป็นมนุษย์ เห็นไหมพระพุทธเจ้าก็ยังเคยเกิดเป็นพญานาคเลย แต่ก่อนอาตมาเคยนิมิตเห็นพญานาคเข้าไปในถ้ำ รุ่งขึ้นได้ไปนั่งสมาธิตรงที่พญานาคเข้าไป หลังออกจากถ้ำ มีอาการปวดร้อนข้างในตัวเหมือนมีก้อนถ่านไฟอยู่ข้างในปวดแสบปวดร้อนมาก ท่านผู้รู้บอกว่า ไปนั่งตรงที่พญานาคคลายพิษ ดีที่พิษนี้เป็นของทิพย์ ถ้าไม่เช่นนั้นอาจได้นอนฟังสวดแล้วกรวดน้ำอุทิศให้ ทรมานอยู่นานกว่าจะหายเป็นปกติ ได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อใหญ่ส่งไอเย็น ดับพิษพญานาค ท่านสงสารที่มีปัญญาฉลาด....น้อย (โง่มาก) ไปนั่งตรงที่เขาคลายพิษ ไม่ตายก็บุญแล้ว สรุปว่าท่านพญานาคคงต้องการให้รู้ว่าถิ่นของท่าน ใครอย่าแตะ คนเรามีทั้งดีและชั่วบางครั้งก็ขาดบางครั้งก็เกิน จงทำแต่สิ่งที่ดี ละเว้นความชั่ว เมื่อเริ่มทำสิ่งที่ดีก็เริ่มมีกำลังใจที่จะทำต่อไป สิ่งที่ขาดก็เพิ่มเติม สิ่งที่เกินไปก็ต้องลดลงให้มีความพอดี ทำแต่ในสิ่งที่ทีต่อตนเองและสังคม ชีวิตก็จะมีแต่ความสุขตลอดไป **ที่คนเขาพูดว่าน้ำตาเต่ามีความเป็นมาอย่างไร** เรื่องนี้นานมากแล้ว จนเกือบลืมแล้ว เมื่อก่อนที่อาตมา มาอยู่ที่นี่ใหม่ ๆ มีโยมพี่น้องสองคนมาที่ถ้ำ อยาก

ให้ดูดวงแม่ที่ป่วยหนัก เขาพากลับมาจากโรงพยาบาล หมอบอกว่าไม่มีทางรักษาแล้ว แกอยากมาตายที่บ้านจะได้เห็นลูกหลาน โยมถามว่าจะมีทางช่วยได้ไหม อาตมาก็ไม่รู้จะตอบอย่างไร คุณโยมเล่าให้ฟังว่า แม่พูดว่าเมื่อก่อนตอนที่ยังเด็กอยู่ ผู้ใหญ่ใช้ให้เอาไม้แหลมแทงเข้าไปในกระดองเต่า เพื่อให้เต่าตายแล้วนำมาทำอาหาร แกก็ทำ ต่อมาก็ลืมเรื่องนี้ไป มานึกขึ้นได้เมื่อตอนป่วยหนัก มองเห็นเต่ามารุมทำร้าย แกมีความเจ็บปวดทรมานมาก อาตมาก็เลยบอกว่าจะลองขอบารมีหลวงพ่อใหญ่ดูเพื่อว่าท่านจะเมตตา เมื่อไปถึงที่บ้านโยม เขาประชุมญาติกันแล้ว คิดว่าคงไม่รอด ไปที่บ้านโยมด้วยกันห้าองค์ เมื่อเจริญพระพุทธมนต์ถึงบทสัพพะพุทธา ก็เลยพรมน้ำมนต์ให้โยมที่นอนป่วยอยู่ แกมีอาการดิ้นใหญ่ ก็นึกคิดในใจ เจ้ากรรมนายเวรคงอยู่ข้างในตัวโยม ต้องเปลี่ยนแผนใหม่ วันที่สองใช้แผนที่สอง แผนที่หนึ่งไม่สำเร็จต้องเจอแผนสอง เมื่อให้ศีลให้พรแล้ว เลยใส่บทพุทธคุณตามด้วยบทเมตตา คราวนี้ได้ผล คุณโยมมีอาการดีขึ้นหันมามอง ลุกขึ้นมายกมือไหว้ นึกคิดในใจ น่าจะบอกกันสักหน่อย จะได้ไม่ต้องใช้ไม้แข็งว่าเข้าไปนั่น จริง ๆ อาตมากลัวมาก ๆ คือกลัวว่าโยมแกจะตาย คราวนี้คงเป็นที่ลำลือว่า สวดจนโยมตาย แต่ก็ไม่หวั่นไหวเพราะไม่เคยทำมาก่อน แล้วก็ไม่เคยมีชื่อเสียง จึงไม่กลัวว่าจะเสียชื่อ วันที่สองผ่านไป วันที่สามก็ผ่านไปด้วยดี วันที่สี่เมื่อเจริญพระพุทธมนต์เสร็จ อาตมาบอกโยมให้ไปหาซื้อเต่าหรือตะพาบ ที่ร้านอาหารป่าตามสั่ง มาสักสิบตัวห้ามต่อราคา วันที่ห้า...ยังไม่ผ่าน วันนี้สำคัญจะรอดหรือไม่ก็วันนี้แหละ โยมหาซื้อมาได้ตามสั่ง โยมเอาเต่าและตะพาบออกจากตุ่มใส่กะละมังใบใหญ่ ทั้งเต่า

และตะพาบดิ้นกันยกใหญ่ คงคิดว่าวันนี้ถ้าไม่ใช่ต้มยำ ก็คงเป็นผัดเผ็ดเต่าตะพาบรสเด็ดแน่นอน ดิ้นกันใหญ่ คุณโยมเอากะละมังมาวางด้านหน้าอาตมา ๆ ก็สวดมนต์บทเก่าที่สวดมาหลายวัน โยมคงคิดในใจ พระคุณเจ้าสวดบทอื่นไม่เป็นกระมัง สวดบทเดิมอีกแล้ว... จะให้เจ้ากรรมนายเวรยกโทษให้ก็ต้องขอร้องเขาให้ยกโทษด้วยบทเมตตา เมื่อสวดเสร็จก็ต้องเทศน์กันสักหน่อยนะ แต่ให้เจ้ากรรมนายเวรฟัง เมื่อเทศน์จบก็ต้องติดกันเทศน์สักนิด.....ไม่ใช่ ๆ ....พูดผิด เมื่อเทศน์จบมองดูที่เต่าและตะพาบ ต่างชูคอฟังเทศน์ไม่ดิ้นรน ต่างนิ่งเงียบ ไม่ส่งเสียงพูดคุยกันเหมือนอย่างคน ทั้งเต่าและตะพาบรู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร เคารพในธรรมะน้ำตาของเต่าและตะพาบก็ไหลรินลงอาบแก้ม สายลมพัดมา โยมมองดูแล้วพูดว่า เต่าตะพาบร้องไห้ อาตมามองดู เขาคงดีใจ เขารอดตายแล้ว เขาไม่ต้องถูกฆ่า โยมคนป่วยเล่าเมื่อคืนฝันว่า มีคนสี่คนมาลากตัวแกให้ไปกับเขา แต่มีพระหลวงตาแก่ ๆ มาห้าม แล้วเอาไม้ไล่ตีคนทั้งสี่คนนั้นหนีไป อาตมาบอกลูกชายของโยมเอาเต่าและตะพาบไปปล่อย แล้วให้ศีลให้พรเขาด้วย คุณโยมมีชีวิตอยู่มาได้อีกหลายปี แกทำบุญใส่บาตรทุกวัน เห็นแล้วก็ชื่นใจ เพราะบารมีหลวงพ่อใหญ่แท้ ๆ

ขอท่านทั้งหลายจงอย่าประมาท......เวลานั้นมีน้อย.....จงใช้เวลานั้นให้คุ้มค่า ให้เป็นประโยชน์ ให้เหมาะสมที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์เพื่อสร้างบารมี ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ท่านผู้ใจบุญ......ผู้มากด้วยศรัทธา.....ผู้มีความตั้งมั่นแล้ว.....จงสำเร็จ ๆ สมประสงค์ ในสิ่งที่ปรารถนาเทอญ.....เอวังโหตุ (ขออภัยมือใหม่หัดเขียน)

บทพระพุทธมนต์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(กราบ ๓ ครั้ง)

พุทธมนต์

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

พุทธชัยมงคลคาถา

(บทสวดพาหุงมหากา)

พาหุงสะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละ อัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะ เนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

บทสวดมหากา

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรตะวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ ภัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะ-พุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะ-ธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะ-สังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

มงคลจักรวาฬใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะ ปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวังฯ

อะถะ โข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติฯ

อิติหิทัง อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญ เตววะ นามัง อะโหสีติฯ

คาถายันทุน (เสริมดวงชะตา)

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา ภาวะนาภิระตา โหนตุ (๒ วรรคแรกสวด ๓ จบ เพื่อป้องกันเกิดจิตฟุ้งซ่านระหว่างนั่งสมาธิ) คัจฉันตุ เทวะตา คะตา สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส.

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา กะตะเม เอกาทะสะ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ มะนุสสานัง ปิโย โหติ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ เทวะตา รักขันติ นาสสะอัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ตุวะตัง จิตตัง สะมาธิยะติ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ อะสัมมุฬโห กาลัง กะโรติ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พรัหมะโลกูปะโค โหติ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ อิทะมะโวจะ ภะคะวา อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ.

พระคาถาป้องกันภัยทั้งสิบทิศ
(ของอาจารย์ฝั้น)

เมื่อสวดคาถานี้ก็อาจสามารถป้องกันอันตรายจากสัตว์ป่านานาชนิด และภูตผีปีศาจทั้งหลายได้ ถ้าผู้ใดสวดเป็นประจำก็จะอยู่เย็นเป็นสุข ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียนและรอดพ้นจากภยันตรายทั้งหลาย จงตั้งใจสวดทุกเช้าทุกเย็นก่อนออกจากบ้าน ไปไหนก็ตาม ถ้าสวดคาถานี้จะเป็นสิริมงคลแก่ตัวเอง มีโชคมีลาภและป้องกันอันตรายต่าง ๆ

บูระพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อาคะเนยรัสมิง พระพุทธะคุณัง อาคะเนยรัสมิง พระธัมเมตัง อาคะเนยรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

ทักษิณรัสมิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัสมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

หรดีรัสมิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัสมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะ-ธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

ปัจจิมรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

พายัพรัสมิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัสมิง พระธัมเมตัง พายัพรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อุดรรัสมิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัสมิง พระธัมเมตัง อุดรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะ-ธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิสานรัสมิง พระพุทธะคุณัง อิสานรัสมิง พระธัมเมตัง อิสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อากาศรัสมิง พระพุทธะคุณัง อากาศรัสมิง พระธัมเมตัง อากาศรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

ปะฐะวีรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปะฐะวีรัสมิง พระธัมเมตัง ปะฐะวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

พระคาถามงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ

อิมัสมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อนัตตา, ราชะ เสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริก-เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อนัตตา, ราชะ เสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริก-เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อนัตตา, ราชะ เสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทธะ-ชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อนัตตา, ราชะ เสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริก-เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

คำไหว้ปาระมี ๓๐ ทัส (แบบครูบาศรีวิชัย)

ทานะปาระมี สัมปันโน, ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

สีละปาระมี สัมปันโน, สีละอุปะปาระมี สัมปันโน, สีละ-ประมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ปัญญาปาระมี สัมปันโน, ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน, ปัญญาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

วิริยะปาระมี สัมปันโน, วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน, วิริยะ-ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ขันตีปาระมี สัมปันโน, ขันตีอุปะปาระมี สัมปันโน, ขันตีปะ-ระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

สัจจะปาระมี สัมปันโน, สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน, สัจจะ-ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

อะธิฏฐานะปาระมี สัมปันโน, อะธิฏฐานะอุปะปาระมี สัมปันโน, อะธิฏฐานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

เมตตาปาระมี สัมปันโน, เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน, เมตตาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

อุเปกขาปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาอุปะปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ทะสะปาระมี สัมปันโน, ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทะสะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวาฯ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหังฯ

หมายเหตุ *สำหรับคำไหว้ปาระมี ๓๐ ทัสนี้ เป็นแบบฉบับดั้งเดิมของครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนาไทย*

คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

นะโม ๓ จบ

นอบน้อมพระรัตนตรัยแล้วกล่าวคำบูชาว่า

อิติปิโสวิเสเสอิ อิเสเสพุทธะนาเมอิ

อิเมนาพุทธะตังโสอิ อิโสตังพุทธะปิติอิ

การได้เห็นพระบรมสารีริกธาตุนั้นจัดเป็นทัสนานุตริยะ คือ การเห็นสิ่งที่ยอดเยี่ยม การได้เป็นเจ้าของพระบรมสารีริกธาตุ จัดเป็นลาภานุตริยะ การได้สิ่งที่ยอดเยี่ยมทั้งสองอย่างนี้ จัดเป็นมงคลอันเลิศประเสริฐ เท่ากับมีพระพุทธเจ้าอยู่กับตัว พระพุทธเจ้าเสด็จไปอยู่ที่ไหน พระองค์ทรงเปลื้องภัยป้องกันอันตรายทั้งปวง และประสาทสิริมงคลให้ในที่นั้น ๆ ทำให้ผู้ได้พบได้เห็นเกิดโชคลาภอยู่เป็นนิจ มีแต่ความสุขความเจริญในชีวิต และอนาคตของตน ฯ

พระคาถาบูชาพระบรมสารีริกธาตุฯ

อะหัง วันทามิ ธาตุโย

ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุทั้งหลายที่สถิตอยู่ในจักรวาล ทั้งพรหมโลก และดาวดึงส์

อะหัง วันทามิ สัพพะโส

ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระ-อรหันตสาวกทั้งหลายทั้งปวงด้วย

พุทธัง ธัมมัง สังฆัง เอวัง ธาตุโย จัตตาริ สะ สะมาทันตา เกสา โลมา นะขาปิจะ อะหัง วันทามิ ธาตุโย

คาถาบูชาพระธาตุในจักรวาลทั้งหลาย

จัตตาฬีสะ สะมาทันตา เกสา โลมา นะขาปิจะ
เทวา หะรันติ เอเกกัง จักกะวาฬา ปะรัมปะรา
ปูชิตา นะระเทเวหิ อะหัง วันทามิ ธาตุโย

คาถาอัญเชิญพระบรมธาตุ

อัชชะตัคเค ปาณุเปตัง พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สะระณัง คะโต อัสสะมิ มะหันตา ภินนะมุคคา จะ มัชฌิมา ภินนะตัณฑุลา ขุททะกะสาสะปามัตตา เอวัง ธาตุโย สัพพัฏฐาเน อาคัจฉันตุ สีเส เม ปะตันเต

คาถาสุนทรีวาณี

มุนินทะวะทะนัมพุชะ คัพภะสัมภะวะสุนทะรี
ปาณีนัง สะระณัง วาณี มัยหัง ปิณะยะตัง มะนัง ฯ
เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก.

และยกมือขึ้นจบศีรษะ ๑ ครั้ง

ภาวนาคาถานี้เป็นประจำทุก เช้า-ค่ำ จะเกิดความสุข ความเจริญ ทำมาค้าขึ้น มุ่งหวังสิ่งใดก็พลันสำเร็จสมดังมโนปณิธานแล.

บุญกุศล	เร่งสร้างกันได้
วาสนา	เร่งสร้างกันไม่ได้

คาถากันโรคภัยไข้เจ็บ

สักกัตวา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เม ฯ

สักกัตวา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เม ฯ

สักกัตวา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เม ฯ

พระคาถาบทนี้ เป็นพระคาถาที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประทานให้ได้ท่องบ่นกัน (พระคาถาบทนี้ ส่วนมากมิค่อยทราบกัน ไปสวดแต่บทอานิสงส์กันเสียหมด) ผู้ใดหมั่นสวดพระคาถานี้ จะระงับโรคภัยไข้เจ็บ ทั้งอายุก็จะยืนยาว ใช้เสกยากินแก้โรคก็ได้ และผู้ใดได้สวดเจริญอยู่เป็นนิจ นอกจากจะปราศจากโรคภัยไข้เจ็บรบกวนแล้ว ยังแคล้วคลาดจากภัยต่าง ๆ เช่น ราชภัย โจรภัย อีกด้วย

คาถาบูชาดวงชาตา (ของเก่า)

นะโม เม สัพพะเทวานัง สัพพะคะระหะ จะ เทวานัง
สุริยัญจะ ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง
วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ ชีโว สุกะโร จะ มะหาลาภัง
โสโร ราหูเกตุ จะ มะหาลาภัง สัพพะภะยัง วินาสสันติ
สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะโรคัง วินาสสันติ
ลักขะณา อะหัง วันทามิ สัพพะทา สัพพะเทวา มัง ปาละยันตุ
สัพพะทา เอเตนะ มังคะละเตเชนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เมฯ

เพื่อเสริมดวงชาตา จงผูกดวงชาตาของตน พร้อมเขียนชื่อนามสกุลของตนไว้ใต้ดวงชาตา หรือดวงที่เรียกว่า "ดวงพิชัยสงคราม" แล้วเอาดวงชาตาบรรจุ หรือวางตั้งไว้ข้างฐานพระ เมื่อจะบูชาดวงชาตา พึงว่าคาถานี้ เพื่อจะได้เกิดลาภสักการะเป็นสุขสวัสดิ์พิพัฒนมงคลเลิศล้นดีนักแลฯ

ข้าพเจ้า...ขอขมากรรม หากกรรมใดที่ข้าพเจ้า...ได้กระทำแล้วพลาดผิดด้วย กาย วาจา และด้วยใจ ตั้งแต่อดีตชาติเป็นต้นมาจวบจนในวันนี้ ทั้งที่ข้าพเจ้า...ตั้งใจก็ดี มิได้ตั้งใจก็ดี ทั้งที่ข้าพเจ้า...ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ทั้งที่ข้าพเจ้ารู้เท่าถึงการณ์ก็ดี และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี ขอทุก ๆ พระองค์จงโปรดเมตตาอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า...ด้วยเทอญ

คาถาเสกน้ำล้างหน้าประจำวัน

เมื่อตักน้ำมาแล้วให้ผินหน้าไปทางทิศตะวันออกเอานิ้วชี้ข้างขวาเขียน "มะอะอุ" ลงในน้ำพร้อมกับบริกรรมพุทธมนต์ มะอะอุ พ่นใส่น้ำ ๓ จบ จึงอธิษฐานและสวดบทพุทธมนต์

พระพุทธล้างหน้า พระธรรมล้างทุกข์ พระสงฆ์เพิ่มสุข ยาตรายามดี สวัสดีมีชัย อิติปิ โส ภะคะวา

แล้วล้างหน้าและประพรมตบท้ายทอย ๓ ครั้งเจริญสุขยิ่ง

(พระเดชพระคุณหลวงพ่อราชพรมยาน)

(หลวงพ่อฤาษีลิงดำ)

คุณพ่อสอนไว้

ก่อนที่พ่อจะละสังขารเป็นห่วงลูก ๆ เสมอกันทุกคน ไม่อยากเห็นลูก ๆ ใช้ชีวิตหรือเดินทางผิดลงอเวจี แม้สังขารของพ่อจะเจ็บป่วยด้วยโรคภัยจะยืนจะเดินก็ลำบากด้วยความเป็นห่วงลูก ๆ ทั้งลูกพระลูกเณร แต่พ่อปลื้มใจที่เห็นลูก ๆ ตั้งใจปฏิบัติดีทำดี พ่อเห็นแล้วภูมิใจ

(ลูก) คุณพ่อที่เคารพ ลูก ๆ ขอกราบแทบเท้าคุณพ่อ สิ่งที่คุณพ่อสอนไว้ ลูก ๆ จะจดจำจะไม่ถลำไม่หลงผิดให้คุณพ่อต้องผิดหวัง เมื่อลูกคิดถึงคุณพ่อคราใดน้ำตาก็ไหลทุกเวลา แม้นั่งสมาธิก็ยังสะอึกสะอื้น ลูก ๆ อยากให้คุณพ่อได้รับรู้ว่าลูกคิดถึงคุณพ่ออยู่ตลอดเวลา อีกสักกี่ปีคุณพ่อก็ยังเป็นหนึ่งในดวงใจของลูก ๆ ทุก ๆ คน

"...ฉันขอตั้งสัตยาธิษฐาน อ้างคุณพระศรีรัตนตรัย มีองค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุข พร้อมด้วยพระอริยสงฆ์ทั้งหมด และพระพรหม และเทพทั้งหมด ขอทุกท่านจงกำหนดจิต จดจำลูกหลานของฉันไว้ว่าบุคคลใดก็ตาม เมื่อเวลาจะตาย ขอให้สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ มีจิตน้อมไปในกุศลกรรม และขอให้ได้รับผลที่ฉันได้ทำไปแล้วทุกประการแก่ลูกหลานของฉันทุกคน เวลานี้ฉันมองแล้วนะตรวจดูแล้ว ส่งที่ฉันต้องการมันสมใจนึกแล้ว ฉันมีความอิ่มเอมใจบอกไม่ถูกปลื้มใจ ที่ความปรารถนาสมหวัง ที่ฉันตั้งใจไว้นาน ปรารถนาไว้นาน คิดว่าจะทำไม่ได้ แต่เวลานี้ทำได้แล้ว ลูกหลานของฉันทุกคน มีศรัทธาเป็นอจลศรัทธาแล้ว มีความมั่นคงในพระพุทธศาสนาแล้ว..."

"...ที่พ่อมีความรื่นเริง มีกำลังกายกำลังใจทำได้ทุกอย่างก็เพราะลูกทุกคนของพ่อเป็นคนดี อยู่ในโอวาทขององค์สมเด็จพระชินสีห์บรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าฉะนั้นลูกทุกคนเสมอกันต้องการอย่างเดียวคือจะนำทางให้ลูกพ้นทุกข์เข้าไปหาแดนความสุข ที่ไม่มีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่มีความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ไม่มีความหนักใจแม้แต่นิดเดียวนั่นคือ พระนิพพาน

เพราะความดีของลูกของพ่อทุกคน ทั้งลูกหญิง ลูกชายตลอดจนกระทั่งลูกที่เป็นพระและเณรเป็นคนดีทั้งหมด ภาระทุกอย่างที่พ่อหนักอยู่เป็นอันว่าทุกคนก็ช่วยกันแบกและแบกจนกระทั่งพ่อคาดไม่ถึง เป็นอันว่าความดีของลูกมันเกินกว่าที่พ่อจะพรรณนาถึงความดี คำว่า เหนื่อย เพื่อลูกจึงไม่มีสำหรับพ่อมันเหนือความเหนื่อย และเหนือความเบื่อหน่ายของพ่อ ถึงแม้พ่อจะเหน็ดเหนื่อยเพียงใดก็ตามไม่มีความสำคัญ เพราะว่าพ่อเห็นว่าชีวิตของพ่อไม่มีความสำคัญไปกว่าความดีของลูก ลูกของพ่อทุกคนมีความดีเกินไปกว่าที่พ่อจะห่วงใยในชีวิตของพ่อ ทั้งนี้เพราะลูกของพ่อดีกว่าที่พ่อคิดไว้ว่า ลูกจะพึงดี ลูกทุกคนรักพ่อ ลูกทุกคนยอมเหน็ดเหนื่อยเพื่อพ่อ ความดีของลูกอย่างนี้เป็นปัจจัยให้พ่อรักลูกทุกคนยิ่งกว่าชีวิตของพ่อ ฉะนั้นขอบรรดาลูกทุกคนจงรักษาความดีของลูกไว้เหมือนเกลือรักษาความเค็ม ชีวิตและร่างกายของพ่อไม่มีความสำคัญ ถ้าห่วงมันมากเท่าไร ประโยชน์ที่ลูกจะพึงได้ก็จะน้อยไปเท่านั้น เพราะวันเวลาที่เราพึงจะต้องตาย เราห้ามมันไม่ได้ มันมีเวลาแน่นอน พ่อไม่อยากจะจากลูกไป พ่อรักลูกทุกคนมาก พ่อสงสารลูกทุกคน เห็นน้ำใจของลูก แต่ลูกรัก ขันธ์ 5 พ่อห้ามมันไม่ได้

ฉะนั้นสิ่งใดก็ตาม ถ้าเป็นประโยชน์แก่ลูก พ่อจะทำทุกอย่างเพื่อลูกของพ่อ และพ่อจะไม่ห่วงใยอาลัยในชีวิตพ่อ ถึงแม้ว่าเลือดและเนื้อของพ่อจะเหือดแห้งไปก็ตามที หรือชีวิตินนทรีย์ของพ่อจะสลายไปก็ตาม พ่อทำทุกอย่างได้เพื่อลูก"

ตำนานคาถาพระอรหันต์

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระท่านเข้าไปธุดงค์ในรัฐกะเหรี่ยง ท่านได้ไปปักกลดอยู่ที่ชายป่า ไม่ใกลจากหมู่บ้านเล็กๆ หมู่หนึ่ง รุ่งเช้าได้มีอุบาสิกาคนหนึ่งจากหมู่บ้านนั้นได้มาถวายอาหารบิณฑบาต ท่านได้พักอยู่ที่นั้นสองสามวัน

วันที่ท่านจะเดินทางต่อ หลังจากได้รับอาหารบิณฑบาตจากโยมอุบาสิกาคนนั้น อีกครั้งหนึ่งท่านจึงได้กล่าวปฏิสันถารพูดคุยกับอุบาสิกานั้น ถามถึงว่าอยู่สุขสบายดีหรือ อายุเท่าไร แล้วทำมาหากินอะไร เป็นต้น

อุบาสิกาคนนั้นก็ตอบว่า “อยู่สุขสบายดีเจ้าคะ” ที่หมู่บ้านนี้ก็อยู่กันอย่างสงบๆ ตามประสาบ้านนอก ช่วยเหลือเจือจานกันตามฐานะ ส่วนอายุนั้นดิฉันไม่ได้นับมานานแล้วเจ้าคะ ไม่ทราบเดี๋ยวนี้เท่าไรแล้ว สามีดิฉันอายุร้อยกว่าเสียไปนานแล้ว

คำพูดของอุบาสิกาซึ่งดูแล้วอายุประมาณสัก ๔๐-๕๐ ปีเท่านั้น กลับบอกว่าอายุเท่าไรจำไม่ได้แล้ว ทำให้พระสนใจ จึงถามว่า “ คุณโยมมีของดีอะไรหรือ จึงมีอายุยืน? ” “ มีเจ้าคะ ” อุบาสิกาเรียนถวาย “ดิฉันเองก็อยากถวายท่าน เพื่อท่านจะได้ไปบอกคนอื่นๆ เป็นธรรมทาน หากเขามีศรัทธานำไปปฏิบัติ ก็อาจได้รับผลอย่างที่ดิฉันได้รับอยู่ก็ได้”

คาถาพระอรหันต์

พุทธัง สะระนัง คัจฉามิ นามะรูปัง	ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง
อะนิจจัง ทุกขัง อะนัตตา	นามรูป (ใจ-กาย) ไม่เที่ยงเป็นทุกข์
	เป็นอนัตตา ไม่ใช่ตัวตน
ธัมมัง สะระนัง คัจฉามิ นามะรูปัง	ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง
อะนิจจัง ทุกขัง อะนัตตา	นามรูป (ใจ-กาย) ไม่เที่ยงเป็นทุกข์
	เป็นอนัตตา ไม่ใช่ตัวตน
สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ นามะรูปัง	ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง
อะนิจจัง ทุกขัง อะนัตตา	นามรูป (ใจ-กาย) ไม่เที่ยงเป็นทุกข์
	เป็นอนัตตา ไม่ใช่ตัวตน
พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ	ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ	ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ	ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง
นามะรูปัง อะนิจจัง ทุกขัง อะนัตตา	นามรูป (ใจ-กาย) ไม่เที่ยงเป็นทุกข์
	เป็นอนัตตาไม่ใช่ตัวตน
อะนันตัง พะละวัง พุทธัง	พระพุทธเจ้ามีพระกำลังหาที่สุดมิได้
อะนันตัง โคจะรัง ธัมมัง	พระธรรมคำสอนเป็นอารมณ์หาที่สุดมิได้
อะนันตัง อะริยัง สังฆัง	พระสงฆ์สาวกมีจำนวนหาที่สุดมิได้
อะนันตัง โพธิมุตตะมังฯ	พระโพธิญาณอันสูงสุดก็หาที่สุดมิได้

****

พระในบ้าน

โดย

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี ป.ธ.๙)

"พระ" หมายถึง ผู้ประเสริฐ ผู้ยอดเยี่ยม เพราะเป็นผู้มีคุณสมบัติดีอยู่ในตัว และประกอบความดีต่อผู้อื่น โดยมิได้มุ่งหวังการตอบแทน ทำด้วยดวงใจอันเปี่ยมล้นด้วยความรักความปรารถนาดีและความสงสารเป็นมูลฐาน หากผู้ใดทำได้ดังนี้ไม่ว่าผู้นั้นจะครองเพศแบบไหน วัยไหน โลกย่อมแซ่ซ้องสรรเสริญผู้นั้นว่าเป็น **"พระ"** ในสายตาของเขา และพร้อมที่จะยกมือทั้งสองขึ้นไหว้บูชา หรือยอมก้มศีรษะพร้อมทั้งกายหมอบราบกราบกรานด้วยความเต็มใจมิได้ตะขิดตะขวงหรือลังเลสักน้อย เพราะเห็นว่าผู้นั้น คือเนื้อนาบุญอันหาได้ยากของเขาอย่างแท้จริง

"ความเป็นพระ" อย่างที่ว่ามานั้น มิใช่จะมีเฉพาะกับนักบวชในศาสนาใดศาสนาหนึ่งตามความเข้าใจของคนทั่วไปเท่านั้น ความจริงเราท่านทุกคนต่างก็เคยประสบพระหรือมีพระผู้ประกอบด้วยคุณความดีดังกล่าวมาแล้วทุกคน และมิได้พบที่ในป่าถ้ำลำเนาเขาหรือแดนบุญสถานนักบวชอื่นใดเลย หากพบกันอยู่ที่บ้านมีอยู่ในบ้านของเรานั่นเองมิพักต้องไปหาที่อื่นเสียให้ยากเลย

เพราะพระดังกล่าวนี้หาได้ในบ้าน จึงเรียกในที่นี้ว่า

"พระในบ้าน"

"พระในบ้าน" นั้นคือ "พ่อ" กับ "แม่"

และก็คงไม่มีใครกล้าคัดค้านหรือปฏิเสธว่า **"พ่อแม่"** ไม่ได้เป็น **"พระ"** หากว่าผู้นั้นเป็นคนดีมีความคิดและยุติธรรมทั้งมองโลกในแง่ดีในแง่ที่ถูกต้องตามความเป็นจริง เหตุที่ท่านทั้งสองได้นามว่าเป็นพระนั้น เพราะท่านมี **"ความเป็นพระ"** คือ คุณธรรมความดีอยู่ในตัว และได้ปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ของตัวอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ทั้งในด้านจิตใจก็เปี่ยมล้นด้วยความรัก ความปรารถนาดี และความสงสาร อันเป็นเหตุชักจูงให้ท่านได้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ ยอมเป็น **"ผู้ให้"** อยู่ตลอดมา

"แน่แล้ว พ่อแม่ คือ พระในบ้าน"

ตามปกติเรามักจะแสวงหาพระ ไปกราบไหว้พระกันตามวัด ตามถ้ำ ตามป่า หรือแม้อยู่บนยอดเขาก็ยอมไปกันด้วยความมุ่งมั่นว่าจะเป็นมงคลแก่ตัว แม้จะต้องไปค้างอ้างแรมกัน หรือใช้เวลาเดินทางไปเป็นวัน ๆ เราก็ยังทนหอบหิ้วสังขารไปจนกระทั่งถึงท่านจนได้ พอได้เห็นท่านได้กราบไหว้บูชาท่านแล้วก็กลับเท่านี้ก็เกิดความอิ่มเอิบใจหายเหน็ดเหนื่อย โอกาสหน้าก็แวะเวียนไปหาท่านบ่อย ๆ เล่าทุกข์สุขให้ท่านฟังให้ท่านช่วยแก้ปัญหาชีวิตซึ่งมันคับอกคับใจให้ เป็นต้น **"พระนอกบ้าน"** ที่ว่านี้เราไปหาได้ บูชาได้ และทำได้บ่อย ๆ เสียด้วยซ้ำไป

ระลึกถึงคุณบิดามารดา

(ทำนองสรภัญญะ)

(นำ) **หันทะ มะยัง มาตาปิตุคุณัง กะโรมะ เส.**

(รับ) **อิมินา สักกาเรนะ** ข้าขอกราบสักการบูชา
อันพระบิดามารดา ผู้ข้าขอน้อมระลึกคุณ
ท่านมีเมตตาการุณ อุปการคุณต่อบุตรธิดา
ได้ให้กำเนิดลูกมา ทั้งการศึกษาและอบรม
ถึงแม้นลำบากสุดขื่นขม ทุกข์ระทมสักเพียงใด
ท่านไม่เคยจะหวั่นไหว ต่อสิ่งใดที่ได้เลี้ยงมา
พระคุณท่านล้นฟ้า ยิ่งกว่าธาราและแผ่นดิน
ลูกขอบูชาเป็นอาจิณ ตราบจนสิ้นดวงชีวา
ขอปวงเทพไท้ช่วยรักษา พระบิดามารดาของข้าเทอญ ฯ

พระอรหันต์ที่บ้าน คือ บิดา มารดา
จึงต้องเคารพและบูชามากที่สุด

พ่อแม่เป็นครูผู้การุณพระคุณล้น ทุก ๆ คนทราบประจักษ์เป็นสักขี
ท่านพร่ำสอนวอนสั่งด้วยหวังดี ควรเปรมปรีดิ์ปฏิบัติอย่าขัดใจ
แม้นลูกดีก็จะมีศรีสง่า ญาติวงศ์พงศาก็ผ่องใส
ถึงเพื่อนบ้านร้านถิ่นที่ใกล้ไกล ก็มีใจสรรเสริญเจริญพร.

อานิสงส์กฐินทาน

ต่อไปนี้จะพูดถึงอานิสงส์กฐิน เอาย่อ ๆ นะ *อานิสงส์ในการถวายกฐิน* หรือว่าบรรดาญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลายถวายสังฆทาน สังฆทานวันนี้เป็นสังฆทานของกฐิน การถวายสังฆทานทุกอย่างมีผลควบกับกฐิน เพราะเป็นวันของกฐิน ความจริงการทอดกฐินไม่ใช่ประเพณีนิยม เป็นพระวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ว่า **ผ้ากฐินทานจะรับได้ก็ต่อเมื่อถึงวันแรม 1 ค่ำเดือน 11 ถึงกลางเดือน 12 หลังจากนั้นจะทอดขนาดไหนก็ตามจะไม่เป็นกฐิน ฉะนั้นกฐินมีเวลากาลจำกัด**

วันหนึ่งมหาทุคคตะไปดูงานทอดกฐินเขา เมื่อเขาทอดกฐินเสร็จ พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า บุคคลใดเคยทอดกฐินแล้วในชีวิตหนึ่ง ในฐานะที่เป็นเจ้าภาพกฐินก็ดี และเป็นบริวารกฐินก็ดี (แต่ว่ากฐินวันนี้ไม่มีบริวาร มีแต่เจ้าภาพ เพราะเป็นกฐินสามัคคี) จะทำบุญน้อย จะทำบุญมาก มีอานิสงส์เสมอกัน แต่ทว่าปริมาณอาจจะแตกต่างกัน และอานิสงส์กฐินนี่ เวลานั้นพระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า

“โภ ปุริสะ ดูก่อนท่านผู้เจริญ บุคคลใดเคยทอดกฐินไว้ในพระพุทธศาสนา แม้ครั้งหนึ่งในชีวิต ถ้าตายจากความเป็นคนยังไม่ถึงพระนิพพานเพียงใด ท่านผู้นั้นจะไปเกิดเป็นเทวดาหรือนางฟ้า 500 ชาติ”

นั่นหมายความว่า ถ้าหมดอายุเทวดาหรือนางฟ้าจุติแล้วก็เกิดทันที 500 ครั้ง เมื่อบุญหย่อนลงมานิดหน่อย เกิดเป็นเทวดาเกิดเป็นนางฟ้าไม่ได้ ลงมาเป็นมนุษย์จะเกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิปกครองโลก 500 ชาติ เมื่อเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ 500 ชาติแล้วบุญก็หย่อนลงมา ก็จะเป็นพระมหากษัตริย์ 500 ชาติ หลังจากนั้นจะเป็นมหาเศรษฐี 500 ชาติ

คำว่า **"มหาเศรษฐี"** นี่ มีเงินตั้งแต่ 80 โกฏิขึ้นไปเขาเรียกว่า **"มหาเศรษฐี"** ถ้ามีเงินต่ำกว่า 80 โกฏิ แต่ว่าตั้งแต่ 40 โกฏิขึ้นไป เขาเรียกว่า **"อนุเศรษฐี"**

เมื่อเป็นมหาเศรษฐี 500 ชาติแล้ว ก็เป็นอนุเศรษฐี 500 ชาติ หลังจากเป็นอนุเศรษฐี 500 ชาติแล้ว ก็เป็นคหบดี 500 ชาติ

ก็รวมความว่าการทอดกฐินครั้งหนึ่ง พระพุทธเจ้าท่านบอกว่านอกจากจะเป็นเทวดา เป็นนางฟ้า เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐีแล้ว บุคคลที่ทอดกฐินครั้งหนึ่งในชีวิต จะปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าก็ได้ จะปรารถนาเป็นอัครสาวกก็ได้ จะปรารถนาเป็นมหาสาวกก็ได้ จะปรารถนานิพพานเป็นพระอรหันต์ปกติก็ได้

ฉะนั้น การทอดกฐินแต่ละคราว ขอบรรดาท่านพุทธบริษัทโปรดทราบถึงอานิสงส์คนที่เคยทอดกฐินแล้วแต่ละครั้ง **รวมความว่าถ้ายังไม่ถึงพระนิพพานเพียงใด คำว่ายากจนเข็ญใจจะไม่มีแก่บรรดาญาติโยมพุทธบริษัททุกชาติ**

อานิสงส์การถวายผ้าไตร

อานิสงส์ถวายผ้าไตรจีวร พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า

"ภิกขเว ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลใดได้เคยถวายผ้าไตรจีวรไว้ในพระพุทธศาสนา ถ้าไปเกิดเป็นผู้หญิงจะมีเครื่องลดามหาปสาธน์อย่างนางวิสาขา"

คำว่า **"เครื่องลดามหาปสาธน์อย่างนางวิสาขา"** นี่ ด้ายไม่มี มีแต่ทองคำ เป็นทองคำล้วน แขกเขาคลุมตั้งแต่ศรีษะยันข้อเท้า และข้างบนก็มีนกยูงประดับเพชร 20 ทะนาน และแก้ว 7 ประการอีกต่างหาก ราคาเวลานั้นทั้งหมด 16 โกฏิ อย่าลืมนะญาติโยมทั้งหลาย ที่ถวายผ้าไตรจีวรเป็นอย่างนั้น ถ้าเกิดเป็นคน ถ้าเกิดเป็นเทวดาเป็นนางฟ้าก็มีเครื่องแต่งตัวสวยมาก ทีนี้ถ้าผู้ชาย

ก็จะไม่มีเครื่องลดามหาปสาธน์ แต่ทว่าเมื่อเวลาบรรลุอรหันต์ก็ดี หรือต้องการบวชในพระพุทธศาสนาก็ดี ถ้าพบพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าจะทรงเรียก **"เอหิภิกขุ"** ซึ่งแปลว่า **"เจ้าจงเป็นภิกษุมาเถิด"** เพียงเท่านี้ ผ้าไตรจีวรสำเร็จด้วยฤทธิ์จะลอยมาจากอากาศสวมร่างกายทันที

อานิสงส์การถวายสังฆทาน

การถวาย "สังฆทาน" นี้มีอานิสงส์มาก ความจริงถ้าจะพูดถึงอานิสงส์กันจริง ๆ ละก็ รู้สึกว่าจะมากกว่าจัดงานที่บ้านที่วัดตั้งเยอะ ทั้งนี้เพราะว่าอะไร เพราะว่าถวายสังฆทานเราทำกันแบบเงียบ ๆ ไม่มีกังวล **การบำเพ็ญกุศลแต่ละคราว ถ้ามีกังวลมาก อานิสงส์มันก็น้อย** ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าจิตที่เราเข้าสู่กุศลมันห่วงงานอื่นมากกว่า ไม่ตั้งจิตโดยเฉพาะการถวายสังฆทาน

คำว่า "สังฆทาน" ก็หมายความว่า ถวายแก่สงฆ์ในหมู่ที่เป็นหมู่ตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไป ตามพระวินัยท่านเรียกกันว่าคณะสงฆ์ ถ้าต่ำกว่านั้นเป็นคณะบุคคล ถ้าบุคคลเดียวเป็น "ปาฏิปุคคลิกทาน" ทานโดยเฉพาะ

ทีนี้การถวาย "สังฆทาน" แก่พระสงฆ์เป็นหมู่นี่มีอานิสงส์มาก ตามที่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสลำดับทานไว้ 14 อย่าง คือ

การให้ทานแก่สัตว์เดรัจฉาน มีอานิสงส์ 100 เท่า หมายความว่าเราให้ทานแก่สัตว์เดรัจฉาน และก็ย่อมไปรับผลสมบูรณ์ในชาติต่อไป เป็นเทวดา 100 ชาตินั่นเอง ถ้าให้ทานด้วยจิตเมตตานะ

การให้ทานแก่สัตว์เดรัจฉาน 100 ครั้ง ก็มีอานิสงส์ไม่เท่ากับให้ทานแก่คนที่ไม่มีศีลเลย 1 ครั้ง

ทั้งนี้เพราะอะไร คนที่เกิดมาเป็นคนได้ก็เพราะอานิสงส์แห่งศีล หรือว่ากรรมบถ 10 เป็นปัจจัย สำหรับสัตว์เดรัจฉานยังอยู่ในเกณฑ์ของอบายภูมิ จึงมีอานิสงส์ไม่เท่ากัน

ทีนี้การให้ทานแก่คนที่ไม่มีศีล 100 ครั้ง ก็ยังมีอานิสงส์ไม่เท่ากับให้ทานแก่ทานที่มีศีลบริสุทธ์ 1 ครั้ง

การให้ทานแก่ท่านที่มีศีลบริสุทธิ์ 1 ครั้ง ก็มีอานิสงส์ไม่เท่ากับท่านที่ปฏิบัติตนเพื่อพระโสดาปัตติมรรค 1 ครั้ง

บุคคลที่ปฏิบัติตนเพื่อพระโสดาปัตติมรรค ก็คือคนที่เจริญสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน จะเป็นคนก็ตาม จะเป็นเณรก็ตาม จะเป็นพระก็ตาม ตั้งใจปฏิบัติไปด้วยจิตบริสุทธิ์ ตั้งใจปฏิบัติไปด้วยจิตศรัทธาแท้หวังความดีเป็นเบื้องหน้า มีอารมณ์ถึงซึ่งพระนิพพานเป็นอารมณ์ หมายความเราปฏิบัติกันนี่ เราทำกันนี่ เราหวังพระนิพพาน ไม่ใช่ปฏิบัติกันหลอกชาวบ้านว่าเราเป็นนักสมถวิปัสสนา การปฏิบัติอย่างนี้ ถึงแม้ว่ายังจะไม่ได้ถึงฌานโลกีย์ก็ตามท่านเรียกว่า ปฏิบัติเพื่อพระโสดาปัตติมรรค คือทำเพื่อเข้าถึงพระโสดาปัตติมรรค

การถวายทานหรือให้ทานแก่ท่านที่ปฏิบัติเพื่อพระโสดาปัตติมรรค 100 ครั้ง ก็ยังมีผลไม่เท่ากับถวายทานกับพระโสดาปัตติมรรค 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระโสดาปัตติมรรค 100 ครั้ง ก็ยังมีผลไม่เท่ากับถวายทานแก่พระโสดาปัตติผล 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระโสดาปัตติผล 100 ครั้ง ก็ยังมีผลไม่เท่ากับถวายทานแก่พระสกิทาคามีมรรค 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระสกิทาคามีมรรค 100 ครั้ง ก็ยังมีผลไม่เท่ากับถวายทานแก่พระสกิทาคามีผล 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระสกิทาคามีผล 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับถวายทานแก่พระอนาคามีมรรค 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระอนาคามีมรรค 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับถวายทานกับพระอนาคามีผล 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระอนาคามีผล 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับถวายทานกับพระอรหัตมรรค 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระอรหัตมรรค 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับถวายทานกับพระอรหัตผล 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระอรหัตผล 100 ครั้ง ก็ยังมีผลไม่เท่ากับถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า 1 ครั้ง

การถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับถวายทานแก่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 1 ครั้ง

การถวายทานแก่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับถวายสังฆทาน 1 ครั้ง

ทีนี้การถวายสังฆทาน 100 ครั้ง ก็มีผลไม่เท่ากับ ถวายวิหารทาน 1 ครั้ง

การก่อสร้าง เช่น สร้างส้วม สร้างศาลาหน้าวัด ศาลาการเปรียญ กุฏิ โบสถ์ วิหาร เป็นต้น อย่างนี้เขาเรียกว่า "วิหารทาน" ทั้งนั้น เวลานี้ท่านทั้งหลายถวายทานที่เรียงลำดับมาตั้งแต่ต้นถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านเรียกว่า "ปาฏิปุคคลิกทาน" มีผลไม่เสมอกัน

เวลานี้ท่านถวายสังฆทาน การถวายสังฆทาน 1 ครั้งในชีวิต และก็ถวายด้วยจิตที่บริสุทธิ์มีศรัทธาแท้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงกล่าวว่า

“ผลของสังฆทานนี้ จะดลบันดาลให้แก่บุคคลผู้ถวายเกิดไปทุกชาติ ขึ้นชื่อว่าความยากจนเข็ญใจไม่มี ในแดนใดที่เต็มไปด้วยความทุกข์ยากลำบากขัดสน คนที่ถวายสังฆทานแล้วไม่เกิดในที่นั้น ผลที่ให้ไปไกลมาก กล่าวว่าแม่แต่พระพุทธญาณเอง ก็ยังไม่เห็นผลที่สุดของการถวายสังฆทาน”

อานิสงส์สร้างพระพุทธรูป

สุปฺปพุทฺธํ ปพุชฺฌนฺติ สทา โคตมสาวกา

เยสํ ทิวา จ รตฺโต จ นิจฺจํ พุทฺธคตา สตีติ

บัดนี้จักแสดงพระธรรมเทศนา พรรณนาพระคุณพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและอานิสงส์สร้างพระพุทธรูป อนุโมทนาทานการสร้างพระพุทธรูป ซึ่งท่านเจ้าภาพพร้อมด้วยญาติมิตร สร้างเป็นอุทเทสิกเจดีย์ มุ่งต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถวายไว้ ณ วัดนี้ เพื่อพระภิกษุสามเณร และพุทธศาสนิกชนในถิ่นนี้และมาจากที่ไกลจะได้สักการะเคารพบูชา สำเร็จเป็นพุทธานุสติ คือการระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า ซึ่งนับเนื่องในอารมณ์กรรมฐานประการหนึ่งใน 40 ประการ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเป็นบุคคลอัศจรรย์และทรงเกียรตินานับประการ แต่จะยกมาแสดงบางประการพอเป็นตัวอย่าง

- พระองค์เป็นกษัตริย์ทรงปกครองพระนครกบิลพัสดุ์ มีพระราชอำนาจเต็ม เพรียบพร้อมด้วยสมบัติอันเป็นเหตุให้เกิดความสุขทุกประการ ซึ่งกษัตริย์สมัยนั้นจะหาได้ และกำลังหนุ่ม

แน่น แต่พระองค์ไม่หลงติดในสมบัติเหล่านั้น แม้มีพระชนมายุเพียง 29 ปี พระองค์ก็ทรงสลัดสมบัติและความสุขนั้น ซึ่งคนในสมัยนั้นต้องการและแสวงหา เสด็จออกบวชเป็นนักพรตเลี้ยงชีพด้วยอาหารที่บุคคลอื่นให้ เพื่อต้องการดับสิ่งที่ก่อกวนให้เกิดความยุ่งยากและทุกข์ทรมานคือกิเลสให้หมดสิ้นเชิง นี่เป็นความอัศจรรย์ประการหนึ่ง

- เมื่อพระองค์ดับกิเลสได้หมดแล้ว ซึ่งคนไทยเราเรียกพระองค์ว่า "พระพุทธเจ้า" นับว่าสมความตั้งใจแล้วและควรจะพักให้สบาย ไม่ต้องแบกภาระของผู้อื่นต่อไป แต่หาเป็นอย่างนั้นไม่พระองค์ทรงใช้ชีวิตให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนจำนวนมากถึง 45 ปี คือการสอนและการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน และวางสูตรชีวิตของประชาชนไม่เว้นแต่ละวัน ที่เรียกว่าประกาศพระศาสนา ในชุมชนบางแห่งเช่นชฎิลสามพี่น้องต้องเสี่ยงต่ออันตรายและบางคนต้องเอาชีวิตเข้าแลกเช่นองคุลิมาลโจร แต่ทุกชุมนุมชนและทุกครั้งผลสำเร็จต้องเป็นของพระองค์ พระองค์ไม่เคยพบคำว่าแพ้แม้ครั้งเดียวตลอด 45 ปี นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่ง

- จะเป็นใครก็ตามที่คิดมุ่งร้ายเข้ามาหาพระองค์ พระองค์ไม่เคยร้ายตอบ แต่ประกอบด้วยพระมหากรุณา คลายความมุ่งร้ายออกจากใจเขา กลับใจให้เป็นมิตร หรือยอมรับนับถือพระองค์เป็นสรณะตลอดชีวิต นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์อีกประการหนึ่ง

- ความเป็นอยู่ของคนที่ยังมีกิเลสที่เรียกว่า ปุถุชนนั้นสลับซับซ้อนยุ่งเหยิง มีทั้งควรยินดีและเสียใจ บางหมู่กลายเป็นเหตุให้เกิดสงคราม ฆ่าฟันกันล้มตายนับด้วยหมื่นด้วยแสนลูกพลัดพ่อแม่ ผัวพลัดเมีย และอย่างอื่น ๆ ตามมา ซึ่งเป็นชีวิตประจำวัน เรื่องประจำใจของคนมีกิเลส ถ้าบุคคลเหล่านั้น

ไม่ใช่ปทปรมะ คือผู้มืดแก้ไม่ได้ พระองค์ก็ช่วยแก้ไขให้ เช่น พราหมณ์ 2 คนผัวเมียทะเลาะกันเรื่องศาสนา ผัวถือศาสนาพราหมณ์ เมียถือศาสนาพุทธ ผัวโกรธจัดและโต้เถียงสู้เมียไม่ได้ เมื่อแพ้เมียแต่จะเอาชนะพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยกล่าวข่มขู่จึงไปหาพระพุทธเจ้าตั้งใจจะไล่ให้จน โดยตั้งใจว่าเมื่อพระองค์ติดจะได้ประกาศให้ประชาชนทั้งชมพูทวีปรู้ว่า พระสุคตเจ้าไม่ดีจริงตามคำเล่าลือ เมื่อได้ประจันหน้าเข้าจริง ๆ และได้สดับวาทะของพระองค์ ความคิดมุ่งร้ายหมดไปจากใจ เปลี่ยนเป็นยอมรับนับถือยอมตนเป็นสาวกของพระองค์ตลอดชีวิต ความขัดแย้งภายในครอบครัวของพราหมณ์ผู้นั้นเป็นอันยุติลง

- กษัตริย์ศากยวงศ์และโกลิยวงศ์ เกิดขัดแย้งกันเรื่องแย่งน้ำในแม่น้ำโรหิณี จนกลายเป็นสงคราม พระองค์ทรงทราบและทรงแก้ด้วยชี้ให้เห็นโทษความแตกสามัคคี และประโยชน์แห่งความสามัคคีปรองดองกัน และคุณค่าแห่งชีวิตของมนุษย์ กษัตริย์ทั้งสององค์สดับแล้วอย่าศึกกลับเมืองของตน ผูกความเป็นมิตรกันต่อไป

นอกจากตัวอย่างที่ยกมานี้ พึงพิจารณาความประพฤติส่วนตัวของพระองค์อีกส่วนหนึ่ง ด้านความโลภพระองค์ไม่มี คือพระองค์ไม่มีบริขารอะไรมากไปกว่าผ้าไตร บาตร ผ้ากรองน้ำ หรือที่เรียกว่าบริขาร 8 ของต่าง ๆ ที่เป็นครุภัณฑ์หรือเป็นลหุภัณฑ์ก็ตาม แม้ผู้ถวายมุ่งเฉพาะพระองค์ พระองค์ก็ทรงให้ถวายเป็นของสงฆ์คือเป็นของกลาง ไม่ให้เป็นของภิกษุรูปหนึ่งรูปใดโดยเฉพาะ เช่นคราวพระนางปชาบดีโคตรมีมุ่งเจาะจงจะถวายคู่ผ้าเนื้อดีแก่พระองค์แต่พระองค์ไม่ทรงรับ ตรัสให้ถวายเป็นของกลางสงฆ์และทรงชี้ประโยชน์ที่ถวายแก่สงฆ์

ด้านความโกรธความคิดประทุษร้ายต่อผู้อื่น ซึ่งมุ่งร้ายต่อพระองค์เช่นพระเทวทัต และพระโกกาลิก พระองค์ไม่โกรธ ไม่มุ่งร้ายตอบแม้แต่นิดเดียว กลับเมตตาปรานีแก่ผู้เป็นศัตรูเสียอีก

ด้านความหลง จะเป็นหลงในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ไม่มีแก่พระองค์แม้แต่น้อยเช่นกัน

แม้พระองค์ปรินิพพานแล้ว พระบรมธาตุคือพระอัฐิของพระองค์ ตลอดถึงขี้เถ้าในการถวายพระเพลิงพระบรมศพของพระองค์ บรรดากษัตริย์ผู้ครองนครต่าง ๆ ถึงกับแย่งกันจวนจะเกิดสงคราม

ด้านคำสอนที่เราเรียกว่าพระธรรมมีเหตุผลผสมกัน ถ้าพระองค์ตรัสว่าดำก็ต้องดำไม่มีขาว ถ้าพระองค์ตรัสว่าขาวก็ต้องขาวไม่มีสีอื่น เช่นพระองค์ตรัสว่า ผู้ที่ลักขโมยผู้อื่นมากินมาใช้ต้องเดือดร้อนเป็นทุกข์ ก็เดือดร้อนเป็นทุกข์จริง ผู้คบบัณฑิตเป็นมงคล ก็เป็นมงคลจริง

รวมความว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีพระประวัติงดงามไม่มีด่างพร้อย ตั้งแต่เป็นฆราวาสและเป็นนักพรตจนปรินิพพานทรงเกียรติคุณสูงยิ่งในโลกพระองค์หนึ่ง ทรงเป็นมหาบุรุษของโลกโดยธรรม และเป็นอัจฉริยบุคคลในโลกพระองค์หนึ่ง เพราะความเป็นมหาบุรุษและเป็นอัจฉริยบุคคล ทรงพระมหากรุณาทรงวางสูตรแห่งชีวิตอย่างดีไว้ ทำให้ผู้ดำรงชีวิตตามสูตรของพระองค์ไม่ผิดหวัง ประสบความสำเร็จทุกคน จึงเป็นเหตุดึงดูดใจพุทธศาสนิกชนให้รำลึกถึง และสร้างพระรูปของพระองค์ไว้สักการบูชา และกระตุ้นเตือนใจให้ระลึกถึงพระองค์ ซึ่งทรงพระมหากรุณาอันยิ่งใหญ่ที่ทรงตั้งพุทธศาสนาวางสูตรแห่งชีวิตไว้โดยสมบูรณ์ทุกประการ ในฐานะที่พระองค์เป็นผู้ควรบูชา และเป็นบุพพการีผู้ทำอุปการะก่อน การสร้างพระรูปของพระองค์ ก็เป็น

หนึ่งแห่งความกตัญญูรู้พระคุณ และกตเวทีตอบสนองประกาศเกียรติคุณให้ปรากฏอยู่ตลอดกาลนาน

ท่านพุทธศาสนิกชนได้สร้างพระพุทธรูปถวายไว้ ณ วัดนี้ จัดว่าเป็นผู้ตื่นอยู่เสมอ ได้ในบาลีที่ยกไว้ ณ เบื้องต้นว่า สุปฺปพุทฺธํ ปพุชฺฌนฺติ เป็นต้น ความว่า บุคคลใดระลึกถึงเป็นไปในพระพุทธเจ้าเป็นนิตย์ทั้งกลางวันและกลางคืน บุคคลนั้นเป็นสาวกของพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า โคดม ชื่อว่าตื่นดีแล้วทุกเมื่อ

พุทธศาสนิกชนทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ คนใดยกเอาพุทธคุณดังกล่าวขึ้นสวดสาธยายภาวนาเสมอ ๆ ได้ระลึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพิจารณาพระคุณของพระองค์เสมอไป จิตย่อมตั้งมั่นในคุณพระสุคตเจ้า ชื่อว่ามีสิตไปในพระพุทธเจ้า ผู้ที่ระลึกถึงพระคุณขององค์พระสุคตเจ้าแล้ว มีสิตอยู่เสมอทั้งกลางวันกลางคืนไม่ปล่อยให้นิวรณ์ครอบงำใจได้ชื่อว่าผู้ตื่นจากหลับ เมื่อไม่มีนิวรณ์ครอบงำใจ มีความเห็นถูกต้อง ชื่อว่าเป็นสาวกของพระโคดมโดยแท้ แม้พุทธศาสนิกชนที่เป็นกัลยาณชนในปัจจุบันนี้ก็เรียกว่ากัลยาณสาวก

ส่วนอานิสงส์ที่ผู้สร้างพระพุทธรูปจะได้รับนั้น พระโบราณาจารย์กล่าวไว้ดังนี้

ผู้สร้างพระพุทธรูปด้วยดีบุกจะได้เกิดเป็นเทวดา ผู้มีศักดามาก

ผู้สร้างพระพุทธรูปด้วยเงินจะได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิประกอบด้วยรัตน 7 ประการ

ผู้สร้างพระพุทธรูปด้วยทองเหลืองและทองสัมฤทธิ จะได้เกิดเป็นบรมกษัตริย์มีสมบัติมาก

ผู้สร้างพระพุทธรูปด้วยศิลา จะได้เกิดเป็นท้าวอมรินทราธิราช

ผู้สร้างพระพุทธรูปด้วยไม้โพธิ์และแก่นจันทน์ จะได้เกิดเป็นผู้ใหญ่ในประเทศราช บริบูรณ์ด้วยจตุรงคเสนา

ผู้สร้างพระพุทธฉาย พระบาท จะได้เกิดเป็นมหาพรหม

ผู้สร้างด้วยทองคำธรรมชาติ จะปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าในกลาต่อไป ก็จะสำเร็จดังความตั้งใจ

การสร้างพระพุทธรูปแม้จะด้วยวัตถุธาตุใดก็ตาม จัดว่าได้สะสมบุญไว้ในใจ อันจะเป็นอุปนิสัยปัจจัยแห่งมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติในกาลต่อไป มีนัยดังวิสัชนามาด้วยประการฉะนี้.

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต พุทธะรูป สังฆัสสะ โอโณชะยามะ อายะติง สาสะนัสสะ อติโรจะนายะ จะ ถาวะรายะ จะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง พุทธะรูปัง ปฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวาย ซึ่งพระพุทธรูปนี้ แก่พระสงฆ์เพื่อความรุ่งเรือง และเพื่อความถาวร แห่งพระศาสนา ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งพระพุทธรูปนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญฯ

แผ่เมตตาให้ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

อะหัง นิททุกโข โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์

อะหัง อะเวโร โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวร

อะหัง อัพยาปัชโฌ โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงมีสติสัมปชัญญะ อยู่ทุกเมื่อ รักษากาย วาจา ใจ ให้พ้นจากความทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา : สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ : จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรซึ่งกันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหนตุ : จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ : จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ : จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

อุททิสสนาธิฏฐานคาถา

(หันทะ มะยัง อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้อุทิศให้,
อุปัชฌายา คุณุตตะรา,	อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ,
อาจาริยูปะการา จะ,	แลอาจารย์ผู้เกื้อหนุน,
มาตา ปิตา จะ ญาตะกา,	ทั้งพ่อแม่แลปวงญาติ,
สุริโย จันทิมา ราชา,	สูรย์จันทร์ แลราชา,
คุณะวันตา นะราปิ จะ,	ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ,
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ,	พรหมมาร และอินทราช,
โลกะปาลา จะ เทวะตา,	ทั้งทวยเทพ และโลกบาล,
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ,	ยมราช มนุษย์ มิตร,
มัชฌัตตา เวริกาปิจะ,	ผู้เป็นกลาง ผู้จ้องผลาญ,
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ,	ขอให้เป็นสุขศานติ์ทั่วทุกหน้า อย่าทุกข์ทน,
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม,	บุญผองที่ข้าทำจงช่วย, อำนวยศุภผล,
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ,	ให้สุขสามอย่างล้น,
ขิปปัง ปาเปถะ โวมะตัง,	ให้บรรลุถึง นิพพานพลัน,
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ,
อิมินา อุททิเสนะ จะ,	แลอุทิศให้ปวงสัตว์,
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ,	เราพลันได้ซึ่งการตัด,
ตัณหุปาทานะเฉทะนัง,	ตัวตัณหา อุปาทาน,
เย สันตาเน หินา ธัมมา,	สิ่งชั่วในดวงใจ,
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง,	กว่าเราจะถึงนิพพาน,
นัสสันตุ สัพพะทาเยวะ,	มลายสิ้นจากสันดาน,
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว,	ทุก ๆ ภพ ที่เราเกิด,
อุชุจิตตัง สะติปัญญา,	มีจิตตรงและสติ ทั้งปัญญาอันประเสริฐ,

สัลเลโข วิริยัมหินา,	พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขูดกิเลสหาย,
มารา ละภันตุ โนกาสัง,	โอกาสอย่าพึงมีแก่หมู่มาร สิ้นทั้งหลาย,
กาตุญจะ วิริเยสุ เม,	เป็นช่องประทุษร้าย ทำลายล้างความเพียรจม,
พุทธาทิปะวะโร นาโถ,	พระพุทธ ผู้บวรนาถ,
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม,	พระธรรมเป็นที่พึ่งอันอุดม,
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ,	พระปัจเจกะพุทธสมทบ,
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง,	พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งผยอง,
เตโสตตะมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพนั้น,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา,	ขอหมู่มาร อย่าได้ช่อง,
ทะสะปุญญานุภาเวนะ,	ด้วยเดชบุญทั้งสิบป้อง,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา.	อย่าเปิดโอกาสแก่มารเทอญ.

พุทธภาษิต

รักษาตัว กลัวกรรม อย่าทำชั่ว
จะหมองมัว หม่นไหม้ ไปเมืองผี
จงเลือกทำ แต่กรรม ที่ดีดี
จะได้มี ความสุข พ้นทุกข์ภัย

ต้นเหตุ ผล กรรม

น่าอ่าน น่ารู้ น่าจำ น่าปฏิบัติ

สัพพะทานัง ธัมมะทานัง ชิทานัง การให้ธรรมเป็นทาน ชนะทานทั้งปวง

มนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายมีบุญและกรรมเป็นของตนเอง

คุณบุญลือ อ่วมน้อย ค้นคว้าหาข้อมูล คุณพี่ประกรณ์ มีโชคชัยประเสริฐ สนับสนุนและให้พิมพ์เป็น วิทยาทานได้พรานิสงค์แรง และทุกคนจะได้รู้บุญหรือกรรมจะได้ไม่ประพฤติผิด อยู่ในศีลธรรมว่าบาปและกรรมนั้นมีจริง ทุกคนจะได้ตื่นตัวเร่งสร้างบุญสร้างกุศลเพื่อที่จะได้ไม่ต้องไปอบายภูมิในชาติต่อไป 100 ปีเมืองมนุษย์เท่ากับ 1 วันบนสวรรค์ 100 ปีบนสวรรค์เท่ากับ 1 วันในนรก เมื่อรู้แล้วทุกท่านควรมีหิริโอตะปะ มีความ เกรงกลัวต่อบาป *คำสอนของสมเด็จพระพุทธเจ้าองค์ปฐม* ท่านทั้งหลายการหลบหลีกไม่ต้องตกอบายภูมิมีนรกเป็นต้นเป็นของไม่ยาก 1. ขอให้ทุกท่านอย่าลืมความตายจงคิดว่าความตาย อาจจะมีกับเราเดี๋ยวนี้ไว้เสมอ 2. เคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ ด้วยศรัทธาแท้ ด้วยความจริงใจ 3. รักษาศีล 5 ให้บริสุทธิ์เป็นปกติ 4. เป็นกรณีพิเศษปฏิเสธชาติต่อไป ไม่เกิดเป็นมนุษย์ เทวดา นางฟ้า และพรหม ในชาติต่อไปทุกท่านเห็นนิพพานแล้วตั้งใจไปพระนิพพาน โดยเฉพาะเท่านั้นทุกท่านก็จะหนีอบายภูมิพ้นและไปนิพพานได้ในที่สุด ถ้าคุณได้อ่านแล้วถ้าจะถ่ายเอกสารเพื่อเผยแพร่ ต้นเหตุ ผล กรรม นี้ก็นับว่าได้พรานิสงค์ เพิ่มบุญบารมีในครั้งนี้ เพราะการให้ธรรมเป็นทาน ชนะทานทั้งปวง คณะลูกศิษย์หลวงพ่อราชพรหมยาน (ฤาษีลิงดำ) วัดท่าซุง จ. อุทัยธานี พิมพ์แจกหวังผลพระนิพพานชาตินี้

*เหตุใดชาตินี้มียศฐาฯ *ปิดทองพระหรือว่าไปปิดกายตน

ปิดทองพระพุทธชาติก่อนไว้ ครองผ้าบนองค์พระ ตนก็ได้
ชาติก่อนสร้างสมกุศลได้ อย่าหมายว่ามียศฐาฯ นั้นง่ายดายไม่ได้
ทั้งวอนไหว้ถวายผ้าครองพระองค์ สร้างสมไว้ หรือจะได้มา

เหตุใด ได้ขี่ม้ามีพาหนะนั่งคานหาม
ผลจาก ชาติก่อนซ่อมสร้างสะพานทางสัญจร
เหตุใด สวมใส่แพรพรรณอันงดงาม
ผลจาก ชาติก่อนถวายจีวรแต่พระสงฆ์
เหตุใด มีเสื้อผ้าอาหารบริบูรณ์
ผลจาก ชาติก่อนเกื้อหนุนข้าวน้ำแก่คนจน
เหตุใด อัตคัดอดอยากยากไร้
ผลจาก ชาติก่อนเฟื่องไพไม่ให้ทาน
เหตุใด มีบ้านเรือนใหญ่โตมโหฬาร
ผลจาก ถวายข้าวสารเข้าวัดชาติก่อนนั้น
เหตุใด บุญวาสนาสักการะบริบูรณ์
ผลจาก ชาติก่อนสร้างวัด,ศาลาที่พักร้อน
เหตุใด เกิดมางามสง่าหน้าตาดี
ผลจาก ชาติก่อนถวายดอกไม้สดบูชาพระ
เหตุใด เกิดมาปราดเปรื่องเรื่องปัญญา
ผลจาก ชาติก่อนภาวนาหมั่นสวดมนต์
เหตุใด สามีภรรยาครองกันอยู่
ผลจาก ชาติก่อนถวายผ้าคู่บูชาพระคู่ประดับพระ
เหตุใด มีพ่อมีแม่อยู่พร้อมหน้า
ผลจาก ชาติก่อนไม่ดูแคลนคนไร้ญาติ
เหตุใด ขาดพ่อขาดแม่เป็นกำพร้า
ผลจาก ชาติก่อนพรากลูกนกลูกกา

เหตุใด ลูกหลานมากมายใกล้ชิด
ผลจาก ชาติก่อนช่วยชีวิต ปล่อยนกกา
เหตุใด ชาตินี้ไม่มีลูก
ผลจาก ชาติก่อนผูกใจเกลียดลูกหลาน
เหตุใด อายุสั้นในชาตินี้
ผลจาก ชาติก่อนฆ่าชีวิตสัตว์ทั้งหลาย
เหตุใด ชาตินี้มีอายุยั่งยืนนาน
ผลจาก ชาติก่อนทำทานซื้อสัตว์ปล่อย
เหตุใด ชาตินี้ขาดสามีต้องเป็นหม้าย
ผลจาก ชาติก่อนทำร้ายเหยียดสามี
เหตุใด ชาตินี้ไม่มีเมีย
ผลจาก ชาติก่อนลักลอบเป็นชู้ลูกเมียเขา
เหตุใด ชาตินี้ต้องต่ำเป็นบ่าวไพร่
ผลจาก ชาติก่อนเณรคุณไม่ช่วยเหลือใคร
เหตุใด ชาตินี้ดวงตาใสสว่าง
ผลจาก ชาติก่อนจุดโคมไฟถวายน้ำมัน
เหตุใด ชาตินี้จึงหลังโก่งค่อมคด
ผลจาก ชาติก่อนเยาะเย้ยนักพรตคนไหว้พระ
เหตุใด เกิดเป็นม้าวัวควายในชาตินี้
ผลจาก ชาติก่อนเป็นหนี้ไม่จ่ายคืน
เหตุใด ชาตินี้สุขภาพดีไร้โรคภัย
ผลจาก ชาติก่อนบริจาคยาช่วยคนไข้
เหตุใด เลี้ยงลูกไม่โตซ้ำขี้โรค
ผลจาก ชาติก่อนจิตพยาบาทคาดแค้นใครเขาไว้
เหตุใด ชาตินี้ต้องอาเจียนเป็นโลหิต
ผลจาก ชาติก่อนใส่ไคล้ยุแหย่คน

เหตุใด ชาตินี้หูหนวกไม่ได้ยิน
ผลจาก ชาติก่อนปิดใจไม่เชื่อพระธรรมคำสอน
เหตุใด ชาตินี้เป็นโรคเรื้อนแปลเน่าเรื้อรัง
ผลจาก ชาติก่อนทำร้ายทารุณสัตว์ไม่ปราณี
เหตุใด กลิ่นตัวแรงน่ารังเกียจ
ผลจาก ชาติก่อนอิจฉาริษยาไม่อยากให้ใครดีเกิน
เหตุใด ชาตินี้ต้องแขวนคอตายเพื่อใช้กรรม
ผลจาก ชาติก่อนทำผู้อื่นเสียหายตนได้ดี
เหตุใด ชาตินี้จึงอ้างว้างต้องเป็นหม้าย
ผลจาก ชาติก่อนใจร้ายไม่รักลูกเมีย
เหตุใด ต้องเจ็บปวดเพราะไฟไหม้ – ฟ้าผ่า
ผลจาก ชาติก่อนใส่ไคล้คนบวชเรียน
เหตุใด ถูกงูขบเสือกัดทำร้ายเอา
ผลจาก ชาติก่อนก่อภัยสร้างศัตรู
เหตุใด สร้างข่าวลือทำร้ายใครต่อใคร
ผลจาก จะต้องตายเพราะถูกคนวางยา
เหตุใด นัยน์ตาบอดมืดมน
ผลจาก ชาติก่อนจัดพิมพ์จำหน่ายหนังสือลามก
เหตุใด เกิดชาตินี้ปากแหว่งจมูกแหว่ง
ผลจาก ชาติก่อนชอบยุแหย่ให้เขาแตกกัน
เหตุใด ชาตินี้มืองง่อยเปลี้ย - เสียแขน
ผลจาก ชาติก่อนตีพ่อแม่ทารุณท่าน
เหตุใด ชาตินี้ขาลีบงอคดโก่งพิการ
ผลจาก ชาติก่อนทำลายสะพานทางสัญจร
เหตุใด ชาตินี้โรคมากลำบากกาย
ผลจาก ชาติก่อนเห็นใครวอดวายนึกยินดี

เหตุใด ชาตินี้เกิดมาเป็นหมูหมา
ผลจาก ชาติก่อนเจตนาหลอกลวงคน
เหตุใด ชาตินี้ถูกจองจำ
ผลจาก ชาติก่อนเห็นใครอันตรายไม่คิดช่วย
เหตุใด ชาตินี้น่าสงสารต้องอดตาย
ผลจาก ชาติก่อนเยาะหยันด่าขอทาน
เหตุใด ชาตินี้เกิดมารูปชั่ว – ต่ำเตี้ย
ผลจาก ดูถูกคนรับใช้เมื่อชาติก่อน
เหตุ ล่วงเกินลูกเมียใครเขา
ผล ตัวเจ้าขาดคนครองคู่
เหตุ อนุโมทนาร่วมทำบุญทั่วไป
ผล จะได้ภรรยาสวยสะใภ้ดีเป็นศรีศักดิ์
เหตุ ชอบบอกเล่ากฎแห่งกรรม
ผล บุญกุศลจากธรรมนั้นมากมาย
เหตุ ถวายเงินปิดทองจำลองพระ
ผล ชาตินี้มียศฐาบรรดาศักดิ์
เหตุ ถวายดอกไม้สดบูชาพระ
ผล เกิดเป็นคนสวยสะงดงาม
เหตุ ถวายผ้าพระหรือจีวร
ผล ได้แพรพรรณเป็นอาภรณ์ประดับกาย
เหตุ นำข้าวสารไปถวายวัด
ผล มีสมบัติพัสถานใหญ่โต
เหตุ ช่วยคนยาก พิการ เด็กกำพร้า
ผล มียศฐาศักดิ์ศรีมีตำแหน่ง
เหตุ เว้นฆ่าสัตว์ปล่อยชีวิตให้เป็นทาน
ผล มีลูกหลานมากมายได้อบอุ่น

เหตุ ซ่อมสร้างถนนและสะพาน

ผล มีรถเก๋งสวยงามใช้

เหตุ เคารพปราชญ์ บัณฑิต คนชรา

ผล มีวาสนา ปัญญา อายุยืน

เหตุ ช่วยบอกหนทางให้คนไม่รู้

ผล จะเป็นผู้ชื่นชอบของทุกคน

เหตุ เกิดเป็นสุนัขเฝ้าบ้าน

ผล ชาติก่อนคิดร้ายกับผู้มีพระคุณ

เหตุ เกิดเป็นหมู – ไก่ให้คนกิน

ผล ชาติก่อนโกงเงินทำบุญ

กฎแห่งกรรม

"กมฺมุนา วตฺตตี โลโก." สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม

(พุทธภาษิต)

○ สว่างอื่นอันใดในอากาศ ไม่โอภาสเท่าดวงตะวันฉาย
แรงสิ่งอื่นเข้มแข็งที่แรงร้าย ก็แพ้พ่ายแรงกรรมที่ทำมา *(สุนทรภู่)*

○ สร้างกรรมไว้อย่างไรในอดีต กรรมจะติดตามไปในภายหน้า
เหมือนพืชพันธุ์หว่านไวในนา ผลย่อมปรากฏเป็นเช่นเผ่าพันธุ์
○ จงกระทำกรรมดีที่ไร้โทษ โลภหลงโกรธอดใจกษัยสรรพ์
จะสงบสุขสดชื่นทุกคืนวัน เพราะบุญบันดาลดพ้นทุกข์เอย
○ ใครจะชั่วมัวเมาชั่วเข้าเถิด เราอย่าเกิดเห็นงามไปตามเขา
วัวใครเข้าคอกใครใช้คอกเรา ควรจะเอาใจตรวจสำรวจตน
○ สูบบุหรี่อันตรายตายผ่อนส่ง ค้วนมีพิษสงฉุดลงอบาย
ถ้ารักชีวิตอย่าคิดสูบยา มะเร็งถามหาโยมพบาลถามถึง

บัดนี้ท่านกำลังทำอะไรอยู่

กาโล ฆสติ ภูตานิ สพฺพาเนว สหตฺตนา.

กาลเวลาย่อมกลืนกินสัตว์ทั้งหลายพร้อมกับกินตัวมันเอง

(ขุ.ชา.ทุก. ๒๗/๙๕)

○ อันกาลเวลาวารีที่ล่วงแล้ว ไม่ผ่านแผ้ววกวับกลับมาหา
ควรรีบทำความเพียรเวียนเวลา ในวันนี้แหละหนาอย่ารามือ
○ เร็วเข้าเถิดเพื่อนเอ๋ยอย่ารอช้า เร่งรีบคว้าพระธรรมประจำจิต
ทุกนาทีผ่านไปใยไม่คิด ว่าชีวิตจะตายใกล้แล้วเอย

บุญ-ทาน การกุศล

"สุโข ปุญฺญสฺส อุจฺจโย." การสั่งสมบุญนำสุขมาให้

(พุทธภาษิต)

คำว่า "บุญ"

๑. แปลว่า **ชำระ (ชำระใจ)** ๒. แปลว่า **เต็ม (เต็มใจ)**
๓. แปลว่า **กรอง (กรองกิเลสทิ้ง)** ๔. แปลว่า **ความสุข**

การทำบุญให้ทานจะมีผลมาก มีอานิสงส์ไพศาล ถ้าประกอบด้วยองค์ ๖ ประการ คือ

๑. ก่อนให้ก็มีใจผ่องใสชื่นบาน

๒. เมื่อกำลังให้จิตใจก็ผ่องใส

๓. เมื่อให้แล้ว ก็มีความยินดีไม่เสียดาย

๔. ผู้รับเป็นผู้ปราศจากราคะ หรือกำลังปฏิบัติเพื่อละราคะ

๕. ผู้รับเป็นผู้ปราศจากโทสะ หรือกำลังปฏิบัติเพื่อละโทสะ

๖. ผู้รับเป็นผู้ปราศจากโมหะ หรือกำลังปฏิบัติเพื่อละโมหะ

ประโยชน์ของบุญ

๑. ใครจะมาแย่งไปไม่ได้ ๒. ติดตามตนไปทุกฝีก้าว

๓. ละร่างนี้ไปแล้วยังสามารถติดตามไปในที่ ๆ ตนเกิดได้

๔. ไม่ทั่วไปแก่คนอื่น ใครทำใครได้ ๕. โจรลักไปไม่ได้

○ การทำบุญเหมือนนำน้ำสะอาด มาล้างราดชำระอกุศล
จิตสกาวขาวผ่องไม่หมองมล เป็นบุญล้นควรทำเช้าค่ำเอย

○ จะทำดีแต่ละทีนี้แสนยาก ต้องลำบากขืนเข็ญเช่นขึ้นเขา
แต่ทางผิดกิจชั่วชอบมัวเมา เหมือนลงเขาชะโงกง้ำคะมำเอง

○ ถ้าปล่อยก็ว่าง ถ้าวางก็เบา ถ้าเอาก็หนัก

○ โลภมากนักมักจะเกิดกำเนิดเปรตรักหวงมากก็เป็นเหตุเปรตวิสัย
ห่วงเมียลูกผูกสมัครรักอาลัย ของเครื่องใช้หากยึดหน่วงเหมือนบ่วงมาร

○ รักโลภนี้ชี้ภพหน้าคราดับจิต เหมือนอมิตรผลักส่งลงสถาน
น่าสมเพชเปรตวิสัยไม่สำราญ ขอเชิญท่านจงคลายเหตุเป็นเปรตเทอญ

○ อย่าขึ้งเคียดเกลียดกันเลย ไม่ช้าเกินเลยก็จะเกยเชิงตะกอน

○ อันความตายชายนารีหนีไม่พ้น จะมีจนก็ต้องตายกลายเป็นผี
ถึงแสนรักก็ต้องร้างห่างทันที ไม่วันนี้ก็วันหน้าจริงหนาเรา

โอ้ร่างกายของเรามันเน่าแน่ ไม่มีแปรเปลี่ยนผันหันไฉน
ต้องรู้ตัวอยู่เสมออย่าเผลอใจ สิ่งใดดีควรทำรีบจ้ำเลยฯ

ข้อคิด-คติธรรม-คำกลอนสอนใจ

เวลาอ่านควรจะมีสมาธิ อ่านอย่างช้า ๆ ทีละประโยคทีละบรรทัด คิดพิจารณาตามไปด้วยจะเกิดความรู้ความเข้าใจเห็นข้อเท็จจริงแห่งข้อความนั้นและมีประโยชน์กว่าที่จะอ่านตะพึด...

วิถีทางแห่งชีวิต

"ยงฺกิญฺจิ สมุทยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ."

สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นล้วนมีความดับไปเป็นธรรมดา

(พุทธภาษิต)

○ เราเกิดมาจากไหนใครไม่รู้ จะไปสู่แห่งไหนใครไม่เห็น
จะตายเช้าหรือสายบ่ายหรือเย็น ไม่มีเว้นทุกคนจนปัญญา

○ ชีวิตของคนเราจะเดินไปทางไหนนั้น แล้วแต่กรรมลิขิต คือ แล้วแต่กรรมที่เราทำไว้จะเขียนหรือขีดเส้นทางให้เราเดิน หนทางสำหรับเดินนั้นมีอยู่ ๗ สายด้วยกัน คือ

๑. ไปนรก ส่วนมากไปเพราะโทสะความโกรธพยาบาท

๒. ไปเป็นเปรตอสุรกาย ไปเพราะโลภะความโลภ ทุจริต คดโกง

๓. ไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน ไปเพราะโมหะ ความหลง ห่วงหวงสมบัติ สามีภรรยาลูกหลาน

๔. ไปเป็นมนุษย์ ไปเพราะศีล ๕ กุศลกรรมบถ ๑๐

๕. ไปสวรรค์ ไปเพราะมหากุศลจิต ๘ ดวง มีหิริและโอตัปปะเป็นอธิบดี เช่นการให้ทาน รักษาศีล ฟังธรรม เรียนธรรม สอนธรรม สร้างโบสถ์ วิหาร ศาลา หรือสิ่งอันเป็นสาธารณประโยชน์ทั้งหลาย

๖. ไปพรหมโลก ๒๐ ชั้น ได้แก่การเจริญสมถะ มีกรรมฐาน ๔๐ อย่าง ๆ ใดอย่างหนึ่งเป็นอารมณ์ จนได้ฌานมีปฐมฌานเป็นต้น

๗. ไปนิพพาน ได้แก่การเจริญวิปัสสนากรรมฐาน กำหนดรูปนามขันธ์ ๕ เป็นอารมณ์

ขั้นตอนถวายสังฆทาน

นิมนต์พระมาที่บ้าน 1 รูป

อาจารย์พินิจ ภู่ประสาท (ผู้แนะนำให้จัดทำสังฆทาน)

1. ซื้อปิ่นโต 1 เถา เอาอาหารคาวหวานใส่ในปิ่นโต และเครื่องสังฆทาน 1 ชุด ดอกไม้ธูปเทียน 1 กำ ก่อนถวายแก้กำดอกไม้ก่อนถวายเสร็จแล้วพระยะถาเราก็อุทิศให้ผู้อุปการี หรือใครก็ได้ คิดแต่สิ่งที่ดี

คำอาราธนาศีล 5

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สิลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภัณเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภัณเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิยาจามะ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภัณเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภัณเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ ฯ

2. เมื่อถวายเสร็จแล้วประเคนพระแล้วห้ามแตะต้องของทุกอย่างห้ามจับให้พระเอาไปเอง

3. เมื่อพระกลับไปแล้วเราเอาน้ำมาเพื่อจะได้กรวดน้ำอีกครั้ง ให้ตั้งนะโม 3 จบ ว่าบทกรวดน้ำ อิทังเม ยาตินัง โหตุ สุขิตา โหตุ ยาติโย

<u>4. ขั้นตอนต่อไปให้แผ่เมตตาให้ว่าดังนี้</u> ข้าพเจ้าจะขออุทิศส่วนกุศลนี้ไปให้ พระอินทร์ พระพรหม ท้าวพยายมราช ท้าวเวชสุวรรณโน เจ้ากรรมนายเวร ขอฝากเวรฝากกรรมของตัวข้าพเจ้า และครอบครัว ขอฝากไปกับพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นิภานะปัจโยโหตุ

การทำบุญถวายสังฆทานครั้งนี้เพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์ต่อดวงชะตาเสริมโชคชะตาหรือราศี ท่านที่ดวงตกไม่มีอะไรที่จะช่วยท่านเท่ากับทำบุญสังฆทานซึ่งมีพลานิสงฆ์ ใส่บาตรองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 100 ครั้ง ทำสังฆทาน 1 ครั้ง มีพลานิสงฆ์เท่ากัน มิฉะนั้นท่านที่ดวงชะตาไม่ดีควรจะทำสังฆทานที่บ้านเพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์ เสริมดวงชะตา ปล่อยนก ปล่อยปลา

บทกรวดน้ำ ตั้งนะโม 3 จบ

กล่าวคำกรวดน้ำย่อ อิทังเม ยาตินังโ หนตุ สุขิตาโหนตุ ญาตะโย ท่อง* วันนี้ลูกได้ไปทำสังฆทาน พร้อมทั้งอาหาร คาว หวาน และน้ำดื่ม พร้อมทั้งปัจจัยของลูก 108 บาท แก้วสารพัดนึก ลูกนี้เคยก่อบาปก่อเวรเอาไว้ ตั้งแต่ดีตชาตินี้ก็ดีที่ลูกจำได้ก็ดี จำไม่ได้ก็ดี เคยก่อบาปก่อเวรเอาไว้ หรือเจ้ากรรมนายเวรของลูกพร้อมทั้งเทวดาที่รักษาตัวลูกอยู่ มีพระพุทธทั้งหลาย พระธรรมทั้งหลาย พระสงฆ์ทั้งหลาย พระบิดามารดาของลูก (ชื่อนามสกุลพ่อแม่) ทั้งหลาย เทพเจ้าทั้งหลาย พร้อมทั้งพยายมบาลทั้งสี่ พระยมทูตทั้งสี่ พระยายมราช พระยามัจจุราช พุฒิอำมาตย์ทั้งสี่ และเจ้าการ

บัญชี ท้าวเวชสุวรรณ ท้าวพระกันต์ ท้าวพระการ พญานาคราช รวมทั้งพระสยามเทวาธิราช พระศรีรัตนตรัย 108 พันประการ พร้อมทั้งเจ้าของศาสนา 5 พันปี นางฟ้า นางสวรรค์ ถึงเทพเบื้องบนทุกชั้นวิมาร มนุษย์ทั้งหลาย เปรตอสูรกาย และนายทวารทั้งสี่ พญาครุฑ ทหารใหญ่ในเมืองผี ตลอดจนแม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระพาย แม่พระเพลิง จงมารับส่วนบุญส่วนกุศลนี้ ขอให้สิ้นเวรสิ้นกรรม อย่าได้ย่ำยี สุขีสุขี ภิญโญยืนนาน บุญนี้ข้าทำ ขอให้เป็นข้าวน้ำ เครื่องทิพย์นานา เป็นวิมานทองเรืองรองโสภา ถึงนางฟ้า 1001 บริวารเครื่องทิพย์ ทั้งนี้ขอถึงชนนี ถึงญาติทุกหมู่ ครูบาอาจารย์ ฝูงเปรตทั้งหลาย เต่า ปลา ปู หอยใหญ่น้อยเนื่องนองจงตั้งใจปองเอาส่วนบุญของข้าพเจ้า สิ่งใดที่ลูก ติดค้างสินบนไว้ ขอยกเลิกต่อกันในวันนี้ จะเกินเลยหรือขาดไปบ้าง ขออโหสิกรรมให้ลูก อย่าได้มีเวรมีกรรมต่อกันเลย สัมปเวสีทั้งหลาย ทั่วจักรวาลทั่วไตรภพก็ได้รับทั้งหมด เทอญ

คำขอขมาและอธิษฐานจิต

อธิษฐานหน้าพระพุทธรูปหรือสวดก่อนนอนก็ได้

(นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ 3 จบ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะเม ภันเต อุกาสะ ทะวารัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะเม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต

หากข้าพเจ้า จงใจหรือประมาทพลาดพลั้งล่วงเกิน บิดา–มารดา ครูบาอาจารย์ พระพุทธ พระธรรม พระอรหันต์ทุกพระองค์ พระอริยสงฆ์เจ้าตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย รวมถึงผู้มีพระคุณ และท่าเจ้ากรรมนายเวร จะด้วยกาย วาจา ใจ ก็ดี ขอได้โปรดอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย หากข้าพเจ้ามีเจ้าของในตัว

ติดตามมา ขออนุญาตมีคู่ มีครอบครัวได้เหมือนคนปกติทั่วไป ขอถอนคำอธิษฐาน คำสาบานที่จะติดตามคู่ในอดีต ขอให้ต่างฝ่ายต่างเป็นอิสระต่อกัน

ข้าพเจ้าจะประพฤติตนในทางที่ถูก ที่ชอบ ที่ควร ขอบุญบารมี ในอดีตกาลที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน จงส่งผลให้ข้าพเจ้าและครอบครัว ตลอดจนบริวารที่เกี่ยวข้องจงเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ลาภ ยศ สุข สรรเสริญ สติปัญญา ปฏิภาณ ธนสาร สมบัติ อุปสรรคใด ๆ โรคภัยใด ๆ ขอให้มลายสิ้นไป ขอให้ข้าพเจ้ามีความสว่างทั้งทางโลก ทางธรรมตั้งแต่บัดนี้ตราบเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

หากมีผู้ใดเคยสร้างเวรสร้างกรรมกับข้าพเจ้า ไม่ว่าจะชาติใดภพใดก็ตาม ข้าพเจ้ายินดีอโหสิกรรมให้ ขอถอนความพยาบาท ความอาฆาต และคำสาปแช่งในทุกชาติ ทุกภพ ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากคำสาปแช่งของปวงชน ของเจ้ากรรมนายเวร ขอให้พ้นนรกภูมิ พบแสงสว่างทั้งทางโลก ทางธรรมเทอญ

“คนเราเกิดมาหลายภพหลายชาติ แต่ละคนมีเจ้ากรรมนายเวรที่แตกต่างกัน การสวดขอขมาเพื่อลดและปลดหนี้กรรมให้น้อยลง”

“ขอผู้ได้รับใบคำขอขมาและอธิษฐานจิตนี้ กรุณาส่งให้ผู้อื่นต่อเพื่อสร้างผลบุญบารมีต่อไป”

เมื่อมีชีวิตอยู่ยังมีโอกาส เมื่อใส่บาตรพระช่วงเช้าหรือไปทำบุญอะไรก็ตาม กรวดน้ำได้ชีวิตคุณก็จะสดใสดีขึ้น

กรวดน้ำอิมินา (ของเก่า)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะรา
อาจะริยูปะการา จะ มาตา ปิตา จะ ญาตะกา ปิยา มะมัง
สุริโย จันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปิ จะ
พรัมมะมารา จะ อินทา จะ โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม.
สุขัญ จะ ติวิธัง เทนตุ ขิปปัง ปาเปถะ โวมะตัง
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิสเสนะ จะ
ขิปปังหัง สุละเภ เจวะ ตัณหุปาทานะ เฉทะนัง
เย สันตาเน หินา ธัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว
อุชุจิตตัง สติปัญญา สัลเลโข วิริยัมหินา
มารา ลภันตุ โนกาสัง กาตุญจะ วิริเยสุ เม
พุทธาธิปะ วะโร นาโถ ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เต โสตตะมานุภาเวนะ มาโรกาสัง ละภันตุ มา
ทะสะปุญญานุภาเวนะ มาโรกาสัง ละภันตุ มา ฯ

กรวดน้ำย่อ

อิทัง เม ญาตินัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ ญาตะโย ฯ

ขอผลบุญกุศลนี้จงสำเร็จประโยชน์แก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอญาติทั้งหลายของข้าพเจ้าจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด

ผู้ใดได้บำรุงพระสงฆ์สามเณร เสมือนหนึ่ง
ได้สืบต่อพระพุทธศาสนา ได้กุศลแรง

ปกิณกะธรรมท้ายเรื่อง

"ถ้าญาติของเราตาย ตายด้วยอำนาจของ "อุปฆาตกรรม" คือไม่สิ้นอายุ ฟ้าผ่าตาย สุนัขกัดตาย มดกัดตาย ยุงกัดตาย คลอดบุตรตาย ถูกฆ่าตาย ถูกยิงตาย รถชนตาย แต่ก็ไม่แน่นักนะ บรรดาพวกนี้ถึงอายุขัยก็มี แต่ก็เผื่อเหนียวไว้ก่อน สมมติว่าเขาเป็น **สัมภเวสี** พ่อตายไปแล้วไม่ต้องทำบุญมาก ทำบุญให้ได้บุญชัดๆ หาอาหารชนิดที่ไม่มีบาป เอาผ้าไตรมา ๑ ไตร เอาพระพุทธรูปมา ๑ องค์ นิมนต์พระมารับ **สังฆทาน** ที่บ้าน ทำเงียบๆ อย่ามีเหล้ายาปลาปิ้ง อย่าทุบแม้แต่ไข่สักลูกหนึ่ง เมื่อทำบุญเสร็จ อุทิศส่วนกุศลให้เฉพาะคนที่ตาย ไม่ให้ใครทั้งหมด ถ้าทำอย่างนี้ละท่านพวกนี้จะมีความสุข ได้รับผลบุญทันที มีความผ่องใส มีความอิ่มเอิบ เมื่อเข้าถึงอายุขัยเมื่อใด ก็เป็นอันว่าพวกนี้จะไปถึงด้านของสวรรค์ก่อน"

"ใครอยากรู้ว่า **"พุทธบารมี"** เป็นอย่างไร ยังจะช่วยอะไรผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบได้อยู่หรือประการใด ก็ขอให้พยายามประพฤติปฏิบัติในฌาน และสร้างญาณ

ให้บังเกิดแก่จิต ก็จะทราบชัดแก่ตนเอง ถ้ายังขึ้นคิดว่า ไม่ต้องทำฌานให้เกิดก็รู้ได้จากตำราแล้ว ท่านก็เป็นคน ที่น่าสงสารมาก เพราะท่านจะไม่มีโอกาสเป็นพุทธ ศาสนิกชนชนิดเนื้อแท้จริงจังตามปากท่านพูดเลย วาจา ที่ท่านกล่าวว่า ท่านเป็นพุทธศาสนิกชนนั้น อาจเป็นวาจา ที่พูดกันจนติดปากมากกว่าการพูดด้วยความจริงใจ พูด กันตามภาษาไทยๆ ก็เรียกว่าพูดส่งเดชไปตามเขาอย่าง นั้นเอง"

"คนเราเกิดมาในโลกที่ไม่ทำความชั่วเลยน่ะไม่มี ถ้าเราจะชดใช้บาปมันก็ชดใช้กันไม่ไหว มีทางเดียวในกิจ ของพระพุทธศาสนาคือหนีบาป การภาวนาให้จิตทรงตัว การคิดถึงคุณพระรัตนตรัย พยายามรวบรวม บารมี ๑๐ ประการไว้ให้ครบถ้วน พยายามตัด สังโยชน์ ๑๐ ประการ ให้หมด **จรณะ ๑๕** ปฏิบัติให้ครบถ้วน มี **พรหมวิหาร ๔** ให้ครบถ้วน ทรง ศีล ให้บริสุทธิ์ มี อิทธิบาท ๔ ทรงตัว เมื่อมีการทรงตัวดังกล่าวมาแล้วนี้ ลูกรักของพ่อจะไม่ ต้องเกิดอีกต่อไป"

(คัดลอกจากหนังสือ "โอวาทหลวงพ่อวัดท่าซุง เล่ม ๑)

นามผู้สร้างหนังสือ

คุณปกรณ์ - คุณศศิธร มีโชคชัยประเสริฐ	๔,๐๐๐ บาท
คุณบุญลือ อ่วมน้อย	๑,๕๐๐บาท
ห.จ.ก. ดีดี เคมีคอล (ประเทศไทย)	
คุณโกวิทย์ – คุณหนึ่งนุช ฉันทรัตนโชค	๕๐๐ บาท
คุณสมปอง เฉลิมสุข, คุณลมาย ศุภกำเนิด	๕๐๐ บาท
คุณหลิน อินทรประดิษฐ์	๕๐๐ บาท
คุณผาสุข พัฒนเศรษฐไพศาล	๕๐๐ บาท
คุณสายทอง พรหมทอง และ ครอบครัว	๕๐๐ บาท
กองทุนวันละบาทของวินสีส้ม	๑,๐๐๐ บาท

ซอยชินเขต ถนนงามวงศ์วาน ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพ ฯ

เรียบเรียงจัดพิมพ์ รายชื่อผู้ที่ร่วมทำบุญ "ธรรมทาน"

เพื่อเป็นวิทยาทานให้ทุกคนเร่งสร้างบุญสร้างกุศลจะได้ไม่ประมาท บุญ กรรม มีจริงมิใช่อ้างอิงแอบอ้าง

คติธรรม "ยิ่งทำ ยิ่งได้ ยิ่งให้ ยิ่งมี"

ชีวิตมีปัญหาปรึกษา

คุณหลิน อินทรประดิษฐ์ โทร...085-1008117

คุณบุญลือ อ่วมน้อย โทร...089-1074693

ประทีปส่องใจ

ใบที่ ๖ การแต่งกายให้งามนั้นง่ายมาก ควรแต่งใจให้งามบ้าง อันความคิดต่าง ๆ นั้นเป็นเหตุให้เกิดความดีความชั่วแวดล้อมใจ แม้คิดถึงเรื่องชั่วร้ายก็จะเศร้าหมองไม่ผ่องใส จึงต้องระวังอย่าคิดวุ่นวายไปในเรื่องที่ไม่ดี จะคิดอะไรพึงให้ดีงาม ให้เป็นความเบาสบายเป็นความสุข อย่าคิดให้เป็นทุกข์โดยเด็ดขาด เพราะเพียงความคิดเท่านั้นก็ทำให้เศร้าสลด และเพียงความคิดเท่านั้นก็ทำให้เบิกบานได้.

การจัดสร้างพระพุทธรูปหรือสิ่งพิมพ์อัน เกี่ยวกับพระธรรมคำสอน เป็นกุศลดังนี้

- อกุศลกรรมในอดีตชาติแต่ปางก่อน จะเปลี่ยนจากหนักเป็นเบา จากเบาเป็นสูญ
- สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง สรรพภยันตรายสลาย
- เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติแต่ปางก่อน เมื่อได้รับส่วนบุญไปแล้ว ก็จะเลิกเว้นการจองเวร
- เหล่ายักษ์ผีรากษส งูพิษเสือร้าย ไม่อาจเป็นภัย
- จิตใจสงบ ปวงภัยไม่เกิด ฝันร้ายไม่มี ราศีผ่องใส สุขภาพแข็งแรง กิจการงานเป็นมงคล
- มั่นคงในคุณธรรม ความอุดมสมบูรณ์ปรากฏ (เกินความคาดฝัน) ครอบครัวสุขสันต์ วาสนายั่งยืน
- คำกล่าวเป็นสัจจ์ ฟ้าดินปราณี ทวยเทพยินดี มิตรสหายปรีดา
- คนโง่สิ้นเขลา คนเจ็บหายได้ คนป่วยหายดี ความทุกข์หายเข็ญ สตรีจะได้เกิดเป็นชาย
- พ้นจากมวลอกุศล เกิดใหม่บุญเกื้อหนุน มีปัญญาเลิศล้ำ บุญกุศลเรืองรอง
- สิ่งที่สร้างจะบังเกิดเป็นกุศลจิตแก่ทุกคนที่ได้พบเห็น เป็นเนื้อนาบุญอย่างเอนกทุกชาติของผู้สร้างที่เกิดจะได้ฟังธรรมจากพระอริยเจ้า ปัญญาในธรรมแก่กล้าสามารถได้อภิญญาหก สำเร็จโพธิญาณ

การจัดสร้างพระพุทธรูปและสิ่งพิมพ์เป็นกุศลดังกล่าว ฉะนั้นในงานวันเกิดงานมงคลต่าง ๆ การฉลองยศหรือตำแหน่ง การทำบุญสะเดาะเคราะห์หรือขอพร การขอขมาลาบาป ตลอดจนการอุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วเป็นต้น หากได้สละทรัพย์สินเงินทองเพื่อจัดกิจการดังกล่าวด้วย ก็จะเป็นผลานิสงส์สืบต่อไป

"สุขสฺส ทาตา เมธาวี สุขํ โส อธิคจฺฉติ."

ผู้มีปัญญาให้ความสุข ย่อมได้รับความสุข

"มนาปทายี ลภเต มนาปํ."

ผู้ให้สิ่งที่ชอบใจ ย่อมได้สิ่งที่ชอบใจ *(องฺ. ปญฺจก. ๒๒/๕๕)*